

Çetmi

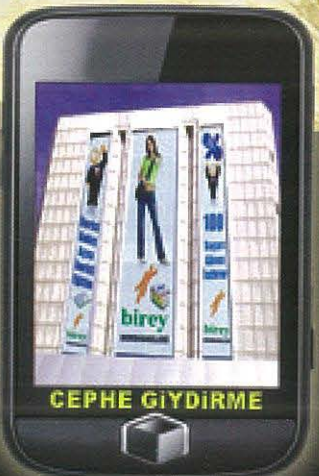
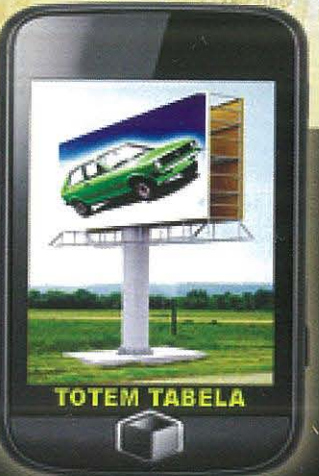
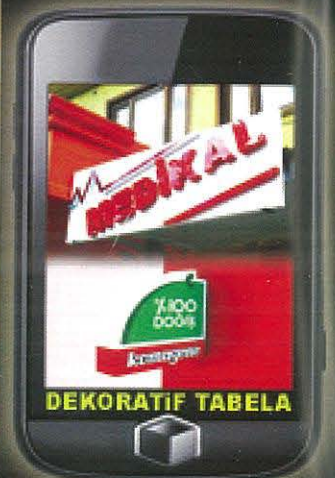
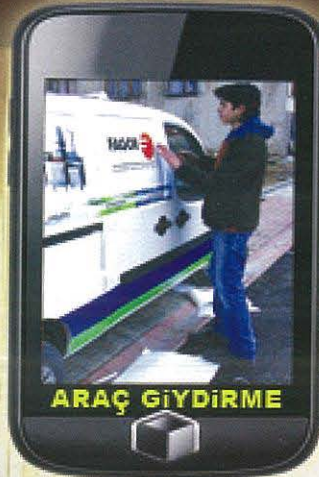
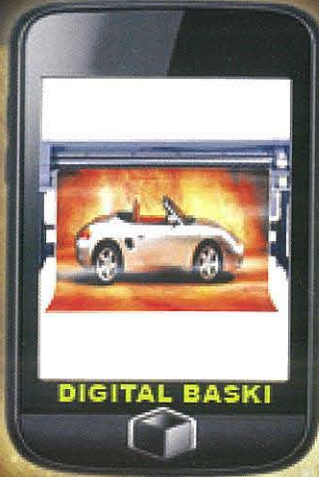
SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl:12 Sayı:53 Temmuz - Ağustos - Eylül 2010

ÇAĞRI REKLAM

TANITIM HİZMETLERİ

Konuksever Mah. Gazi Bulv. No:302 - ANTALYA

0242 325 51 91

www.ozcagriireklam.com

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Apdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Ali Bircan
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim Bozdağ
0539 232 04 42
0242 426 25 73
E posta
kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No : 35-896375-7

ADRES

Çetmiller Eğitim Vakfı Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No:186
Meram - Konya
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel : 0332 351 26 67

Grafik Tasarım

M. Yalçın Lapaç - BEDREK AJANS
Fatih Bedir Organizasyon T:0242 325 85 70
www.bedrek.com

Baskı

İhlas Gazetecilik A.Ş. - ANTALYA
T: 0242 340 50 40

**Kurban
Derilerinizi
Çetmi
Vakfı'na
Bağışlayın**

İÇİNDEKİLER

Selam ile	2	Şimdi Pekmez Zamanı	28
Çetmi'nin Sesinden	3	Ayşe Bakdemir	30
Suriye Gezi Notları	4	Alime Uslan	31
16. Çetmililer Günü	10	Bursa'nın Çetmilileri	32
Hocanın Hasan	18	Ben Böyle Gördüm	34
Mustafa Güven	20	Bizim Köyün Yiğitleri	36
İbrahim Uslan	22	Çığlık	41
Mecek Garısı	23	Şehitlik Mertebesi	42
Mehmet Yıldırım	24	Çetmim sitesi	46
Farklı Bir Avcı Hikayesi	25		
Ayşe Aslan	26		
Çetmi'nin Sesi	27		

İsim belirtilmemiş fotoğraflar
Kerim Bozdağ'a aittir.

Selam ile...

İnsanlar sadece kendilerinden ibaret varlıklar değildirler. Ailesi, çocukları ve akrabaları, sülalesi, köyü, kasabası, ilçesi ve ili ve ülkesi ile birlikte yaşarlar ve onlarla birlikte hayat sürdürürler. Birini diğerine tercih etmek ve birbirinden ayırmak adeta mümkün değildir. İçinde yaşadığı toplumdan ayrılan bir fert, varlık hikmetine aykırı bir hal içindedir ve onun hayatı böylece kendine ve çevresine zindan olur...

Düşman olduğumuz bir kişiye olan kızgınlığımız neticesi yapacağımız kötü bir hareket, sadece o şahsa zarar vermeyecek, onu ve çevresini de yaralayacaktır.

Birilerine olan kızgınlığımızın neticesinde, hiçte günahı olmayan başkalarına da zarar vermek büyük bir zulümdür. Ve bu zulmün vebali çok ağırdır. Yeryüzünde bu vebalin ağırlığı altından kalkabilecek bir babayiğit yoktur.

İntikam duygusu ile hareket edenler, sadece zarar vereceklerini sandıkları kişiye değil onun çocuklarına, sevdiklerine de zarar vermiş olurlar. Bunun için birilerine ve herkese karşı davranışlarımızda azami dikkati göstermeli ve her konuda olduğu gibi böylesi konularda da hassas davranmalıyız.

...

53. sayı ile yine siz hemşerilerimizin huzurundayız. Dergimiz sayfeleri içinde vefat eden hemşerilerimizle ilgili şiirler ağırlıkta. her biri onların hikayesini gözler önüne seriyor. Acı Biber olarak bilinen Mustafa Güven Musa Gölü mevkisine yaptırdığı mütevazı mekanını sessizce terk etti. Orada misafirlerine ikram ettiği ballar kadar tatlı bir kişiliğin sahibiydi. Her zaman ve mekanda soyadı gibi insana güven veren bir duruşu temsil etti öyle yaşadı ve öylece hakka teslim oldu...

Hoca Hasan, yada Hoca'nın Hasan olarak bilinen Hasan Bayram köyümüzün sessiz, sakin, mütevazı değerli simalarından birisiydi. Olaylara bakışı, hadiseleri tahlil anlayışı ve istikameti her zaman dosdoğru bir çizgide kesintisiz devam etti. Onu tanıyanlar ve bilenler "Hoca" lakabına layık bir sülalenin mümtaz bir ferdi olarak bilirler... Arkasında bıraktığı kızı doğuştan itibaren konuşma ve duyma yeteneğine sahip olmayan birisi... Hasan ağbının emanetine hepimizin sahip çıkması gerektiğine inanıyoruz...

Mehmet Yıldırım, yıllarca bir hastalığın pençesinde hayat mücadelesi vererek elveda dedi aramızdan ayrıldı... Hallinin İbrahim olarak bilinen İbrahim Uslan'da bizlere veda edenlerden... Çalışkan ve kendi işi ile meşgul köyümüzün sevilen insanlarından birisiydi... Onun yoldan geçerken "hoş geldiniz yeğenim" deyişi kulaklarımızda çınlamaya devam edecek...

Mecek Garısı olarak bilinen Meryem Akpınar, Antalya'da vefat eden Ali Akbay'ın eşi Bedriye Akbay, Konya'da vefat eden Emin Yusuf rahmetlinin eşi Ayşe Bakdemir ve en son Sarıkız olarak bilinen Ayşe Aslan vefat haberleri yüreklerimizi burktu kendilerine Allah cc'den rahmet niyaz ediyor Allah'tan rahmet ve mağfiret diliyoruz.

...

Kerim Bozdağ

Çetmi'nin Sesinden

Mehmet Balcı

“Hepimiz yönettik lerimizden sorumluyuz.”

Değerli dostlar, 16. Çetmililer dostluk ve hoşgörü günü nü'de hatasıyla sevabıyla geride bıraktık. Daha nice güzel günlere ve yıllara ulaştırmasını Cenabı Hak'tan niyaz ediyorum.

Günün hazırlanmasında ve uygulanmasında emeği geçen Belediye Başkanı ve personeline, Vakıf yönetimine, davetimize icabet eden millet vekillerimize, belediye başkanlarına, Taşkent Kaymakamımıza, Karakol Komutanına, siyasi parti temsilcilerine, uzaktan yakından iştirak eden bütün misafirlere ve hemşerilerimize, gecemize renk katan Kültür Bakanlığı söz ve ses sanatçılarına, kermesimize malzeme temini için canla başla çalışan kardeşlerimize ve bağışta bulunanlara, kermesimizde satış elemanı olarak gece gündüz demeden çalışarak fedakarlık yapan gönüllülere, kumbaralar konusuna hassasiyet gösteren dostlarımıza, vakfımıza katkıda bulunmak amacıyla açık artırmalara ilgi gösteren hayırseverlere ve günümüze iştirak eden halkımıza vakfımız adına

teşekkürlerimizi arz ediyorum.

İnsanlara sevgi ve saygı ile yaklaşalım. Hayat ve hakikat kitabı Kur'an ile tanışmasını ve Resulullah (S.A.V.) uyulması gereken bir model olduğunu uygun bir dille anlatalım. Eğer bilgimiz ve anlatımımız yeterli değil ise, ehil olan birine yönlendirelim. Çocuğumuza karşı görevlerimizi ihmal edersek, hem ciğerparemizi hemde kendimizi kendi elimizle tehlikeye atmış oluruz.

Abdullah b. Ömer (R.A) dan Resulullah (S.A.V) in şöyle buyurduğunu işittim:”
“Hepiniz yöneticisiniz ve hepimiz yönettiklerinizden sorumlusunuz. Devlet başkanı yöneticidir. Erkek, aile fertlerinin yöneticisidir. Kadın; eşinin, evinin ve çocuklarının yöneticisidir. Hepiniz yöneticisiniz ve hepimiz yönettiklerinizden sorumlusunuz.”
(Müslim, İmare, 20).

Bizler sorumluluğumuzu gereği gibi yerine getirdiğimiz takdirde insanlığın huzur ve saadetine büyük katkı sağlamış oluruz. Çünkü, “İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır.” Buyurmuş Efendimiz Hz. Muhammed (S.A.V). Hepimiz açık bir şekilde görüyoruz ki toplumun başına gelen tüm olumsuz hareketler, kavgalar, çekişmeler, dövüşme ve

sövüşmeler cehaletten geliyor. İnsanımız hakkıyla eğitilse, İslam'ı bilse ve yaşasa bu olayların hiçbirisine vesile olmaz. Çünkü gerçek mümin eliyle ve diliyle kimseye zarar vermez.

Değerli kardeşlerim, çocuklarımıza karşı görevlerimiz ihmal edilmemesi gereken hayati öneme haiz hususlardır. Göz ardı edildiği takdirde hem kendimiz hem evladımız ve hem de toplumumuz bundan büyük zarar görür. Mahşer günü de bunun hesabını çok zor veririz.

Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de “Ey iman edenler! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu cehennem ateşinden koruyun; onun yakıtı, insanlar ve taşlardır...” (Tahrim 6) buyurmaktadır.

Yukarıdaki ayeti ciddi manada düşünerek gelin zamanında tedbir alalım. Kendimizi ve aile efradımızı tehlikeye atmayalım. Anne rahmine düştüğü andan itibaren sorumluluğumuzun başladığı çocuklarımızı ihmal etmeyelim. Doğumla başlayan bebeklik döneminde, çocukluğunda, ilköğretim çağında, orta öğretim sıralarında, gençliğinde ve üniversite yıllarında, her yaşta ve her çağda ciddi görevlerimiz olduğunu unutmayalım.

Yavrularımızın maddi ihtiyaçlarını en güzel bir şekilde temin ettiğimiz gibi, ruhen tatmin edebilmek ve manen doyurmak için de tedbirler alalım. Eşimizle birlikte bu hususta neler yapmamız gerektiğini, çocuğun duygularını nasıl tatmin edeceğimizi ve sorduğu sorulara nasıl cevap vermemiz gerektiğini konuşalım. Çocuğumuzun madden ve manen sağlıklı yetişmesi için kimlerden yardım alabiliriz, hangi kitapları okuyabiliriz araştıralım. Konunun uzmanlarına soralım. Fikirlerinden düşüncelerinden yararlanalım. Eğer çocuğu kendi haline bırakır ve gerekli ilgiyi göstermezsek tamiri mümkün olmayan sapmalar olur ve ileriki yıllarda çocuğumuza bir şey anlatamayız. Onun için küçük yaşlardan itibaren birlikte oynadığı, arkadaş olduğu çocukları, gidip geldiği yerleri, seyrettiği programları, internette nerelerde gezinti yaptığını, okul arkadaş ilişkisini, öğretmenlere karşı davranışlarını, okuduğu kitapları uygun bir şekilde kontrol altında bulunduralım. Evladımızla bir arkadaş gibi konuşalım. Ona sevgi ile yaklaşalım.

Sorumluluğumuzu bildiren efendimizin hadis-i şerifleri ile sözlerime son veriyorum.

“Çocuklarınızı şu üç şey üzerine (saygılı yetiştirip) edeplendirin: “Peygamberinizi sevmek, O’nun aile halkını, dost ve yakın arkadaşlarını sevmek, Kur’an okumak.” (Taberâni)

“Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha değerli bir miras bırakamaz” (Tirmizî, “Birr”, 33)

Suriye Gezi Notları

H. Bilal-ı Habeşi

Dr. Ali Özel

Suriye’deyiz. Yine İslam büyüklerinin mezarlarını, türbelerini ziyaret edeceğiz. Bugün ilk ziyaret edeceğimiz Bilal-ı Habeşi ilk müezzin ve ilk Müslümanlardan. İsminden de anlaşılacağı üzere aslen Habeşli. Zenci kökenli. Ailesi zaman içerisinde gelip Mekke’ye yerleşmiş yada köle olarak getirilmişler. Hz. Bilal 581 yılında Mekke’de doğmuş... Peygamberimizden on yaş küçük. Babası Rebab ile annesi Hemamr’nin önce köle, sonra hür olan iki muhteşem insan olduğu biliniyor.

Hz. Bilal Müslüman olduğu ilk günden itibaren dinini ilan etmiş, saklanıp ikiyüzlülük yapmamış cesur, dürüst ve hesap kitap bildiği için kölesi olduğu Halef isimli zatın ticari işlerini bizzat o yaparmış.

Hz. Bilal’e önceleri iyi davranan sahibi Halef, Bilal Müslüman olunca işi azıtmış. Diğer ilk Müslümanlara olduğu gibi Hz. Bilal’e de olmadık eziyetler yapılmış. Hz. Bilal’in Müslüman olmasında birinci etken olan Hz. Ebubekir, onu sahibinden bedelini fazlasıyla ödeyerek satın alıp azat etmiştir. Ve artık Hz. Peygamber’le, Kur’an ve ezanla özdeşleşen yepyeni bir Bilal ortaya çıkmıştır.

Medine’deki Müslüman ahali sayıları azken namaz vakitleri birbirleri ile haberleşerek bir araya gelirmiş. Zaman içinde Müslümanlar çoğalınca haberleşmede de zorlanmaya başlamışlar. Yüksek bir yere ateş yakarak haberleşme Musevilere, yani ateşe tapanlara, çan çalarak haberleşme Hristiyanlara, bir boru öttürerek haberleşme de Yahudilere has.

Namaz vakitlerinin halka nasıl

duyurulacağı meselesinin konuşulduğu günlerde, Hz. Ömer ile başka bir sahabe aynı rüyayı neredeyse aynı günlerde görmüşler. Rüyalarında şu anda tüm İslam aleminde kelimesi kelimesine tekrarlanan ezanın kendilerine ezberletildiğini görmüşler. Kendilerine ezberletilen rüyayı ayrı ayrı okumuşlar. Peygamberimiz Hz. Bilal’e bu ezanı okutmuş ve onun sesinin güzelliği ile birlikte ezan beğenilmiş ve kabul edilmiştir.

Hz. Bilal Müslüman olduktan sonra Peygamberimizden hiç ayrılmamış, hep yanı başında olmuş Bedir, Uhut, Hendek savaşları dahil peygamberimizin katıldığı 28 savaşa katılmıştır.

Hz. Bilal, efendimizin vefatından sonraki savaşlara da katılmış ancak O’nun yokluğundaki Medine Hz. Bilal’e dar gelmeye başlamış. Sıkılmış erimiş, hasta olmuş ve bir sefer için gittiği Suriye’de Şam’a yerleşmiş.

Bir seferinde Medine’ye gitmiş, Hz. Bilal’in geldiğini duyan Medine halkı yollara dökülmüş.. Orada ezan okumuş, onun sesini duyan herkes gözyaşları döküp mescide koşmuş.

Hz. Bilal Medine halkının yalvarıp yakarmasına, huzur içinde yaşaması için vaat edilen maddi imkanlara rağmen Medine’de kalmayıp tekrar Şam’a döner ve orada vefat eder. Türbesi şehrin bayağı bir kenarında kepirlik çalılık bir yerde. Aile efradının mezarları ile yan yana. Aynı yerde Cafer-i Sadık ve Caferi Tayyar gibi peygamber yakınlarının türbeleri de var. Türbeler olağanüstü kalabalıktı. Daha çok İranlılar vardı.

Bu günkü ikinci durağımız Mevlana Halid-i Bağdadi’nin türbesi. Halkımız genelde Mevlana dendiği zaman Afganistan’dan gelip Konyamıza yerleşen ve bütün dünyada bilinip tanınan Mevlana Celaleddin Rumi’yi tanır. Halbuki Avrupa, Amerika gibi bilhassa teknolojiye ileri giden ülkeler Halid-i Bağdadi’yi tanırılar bilirler.

Hz. Halid dini ilimlerden hadis, Tefsir, Fıkıh gibi ilimlerin yanında fizik,

matematik, geometri ve bilhassa uzay bilimlerinde çağının en ilerilerindenmiş. Mevlana, efendi, beyefendi saygı duyulan anlamındaymış. Hazret kelimesi de bu manalara geliyormuş. Mevlana Bağdadi'nin eserleri yıllarca batının üniversitelerinde ders kitabı olarak okutulmuş ve bu kitaplardan uzay bilimleri öğrenilmiş..

Benim Hz. Bağdadi'nin ilmiyle falan cebelleşecek bir halim yok. Biz onlara akıl yetiremeyiz. Burada Alman Prof. Won Muhammed Aysberg'in kitaplarından okuduğum bazı bilgileri aktarmaya çalışacağım.

Adı geçen Prof. un anlattıklarına göre, Hz. Halid'in en büyük özelliklerinden biri de Hz. Hızır ile birebir temas kuran yeryüzündeki ender insanlardan biriymiş. Hz. Hızır Kur'andaki sırları, uzay hakkındaki bilgi ve teknolojileri Bağdadi'ye öğretmiş. Bu sırları öğretirken Yasin Suresi ve bilhassa 38. sureden 44. sureye kadar olan bölüm üzerinde çok durmuş..

Hz. Hızır atomlar ve yapıları, dünyanın oluşumu, yaratılış sırları ile, tepkili motor, buna bağlı olarak ta bugünkü uzay mekiği ve buna bağlı gelişmeleri Hz. Bağdadi'ye öğretmiş.

Hz. Bağdadi, Hızır tarafından öğretilen tüm bilgileri vakit geçirmeksizin batılı bilim adamlarına aktarmış. Bu bilgileri alan batılılar onun etrafında halkanıp onu manevi şeyhleri olarak kabul etmişler. Böylelikle Müslüman batılı bilim adamları topluluğu oluşmuş. Bu topluluk ZİG-ZAG olarak isimlendirilmiş. ZİK yer, ZAK'da zaman demekmiş. Yani zaman içinde yeryüzünde meydana gelen değişikliklerin tümü demek oluyormuş. Halid'i Bağdadi'nin talebe silsilesinden olan bu insanlar bütün yeryüzüne yayılmışlar. Özel simge ve işaretlerle haberleşirlermiş. Bu Müslüman bilim adamlarının sayısı altı bin kadarmış. Mesela Avusturya veliahdı Bismark, Qurdiyef, Hasofer, Koziref, Harmel, Haliday, Daddi, Akey Hayber, Core Konter, Kark Misel, Gate, Adolf Hitler (Şüpheli), Kaptan Kusto, Carudi gibi fizik, siyaset gökbilimcileri ve yine dünyanın yaşayan en işlek beyni kabul edilen, yalnız gözleri ve beyni çalışan, vücudunun geri kalanları tamamen felç olan fizikçi Hawkin'da dahil olmak üzere pek çok bilim adamı Halid-i Bağdadi'nin yolunda imişler.

Hz. Bağdadi ile ilgili onlarca keramet anlatılır. Biz bir tanesini anlatalım. Bağdadi'nin yaşadığı yıllar. Bağdat valisi Sait Paşa şeyhin ziyaretine gitmiş. Vali paşa hocanın yanına girince bir hoş olmuş. Ortamın nurani havasından mıdır nedir bilinmez paşanın dili tutulup bayılacak gibi olmuş. Bunun üzerine hoca kalkmış paşanın boğazını birazda üzüntülü olarak sıvazlamış. Paşa kendine gelmiş. Hoca niçin boğazını sıvazladığı yönündeki suale cevap vermemiş. Ama duruşunda bir sıkıntı varmış. Çok geçmeden mesele anlaşılmış ve paşa boğazı sıkılarak öldürülmüş.

Bir türbe ziyareti ile ne tür bilgiler döküldü ortaya. Tabi öğrenmek isteyenler için.

Suriye gezisine katılışımın esas sebebinin orada bilhassa Şam'da bulunan İslam ulularının mezarlarını ziyaret etmek olduğunu daha önce yazmıştım. Bu cümleden olarak bu günkü üçüncü ziyaretimiz Hz. Muhiddin-i Arabi olacak.

Muhiddin-i Arabi'de çoğu İslam alimlerimiz gibi tüm dünyaca tanınan, hakkında binlerce kitap yazılan bir büyük şahsiyet. Muhiddin-i Arabi İspanya'da İslam'ın hüküm sürdüğü dönemin adıyla Endülüs'te Mürsiye kabrasında doğmuş. Endülüs devleti Emevi hanedanının çöküşünden sonra Kuzey Afrika'ya giden kumandan Abdurahman bey tarafından kurulmuş. Afrika'dan İspanya'ya geçen bu ünlü ve değerli komutan önce İspanya'nın Kurtuba bölgesini zaptederek 756 yılında Endülüs devletini kurmuş ve süratle tüm İspanya'yı fethederek İber yarımadasının hakimi olmuş. Bu yeni devlet çok süratli gelişmiş ve 400 sene Akdeniz uygarlığının beşiği olmuş. Endülüs Devleti zamanın tüm tarım ve teknoloji imkanlarını en iyi kullanmış, dini ve fenni bilgilerde zirveye tırmanmış. Ünlü bilgin Muhiddin-i Arabi böylesi bir ortamda dünyaya gelmiş. İlk tahsilini Endülüs'te yapan Arabi sonraki yıllarda Anadolu'ya geçmiş. Daha ziyade Mısır, Bağdat, Suriye, Musul, Anadolu ve Mekke gibi mekanlarda bulunmuş. Gezip dolaştığı yerlerde Yunanlıların maddeci ve materyalist felsefesine karşı İslami ve mistik felsefeyi geliştirmiş. Maddeci felsefenin canına ot tıkararak insanın sadece et ve kemikten ibaret değil ruhunun da olduğunu el aleme duyurmuş. Yaratılmışların her şeyi

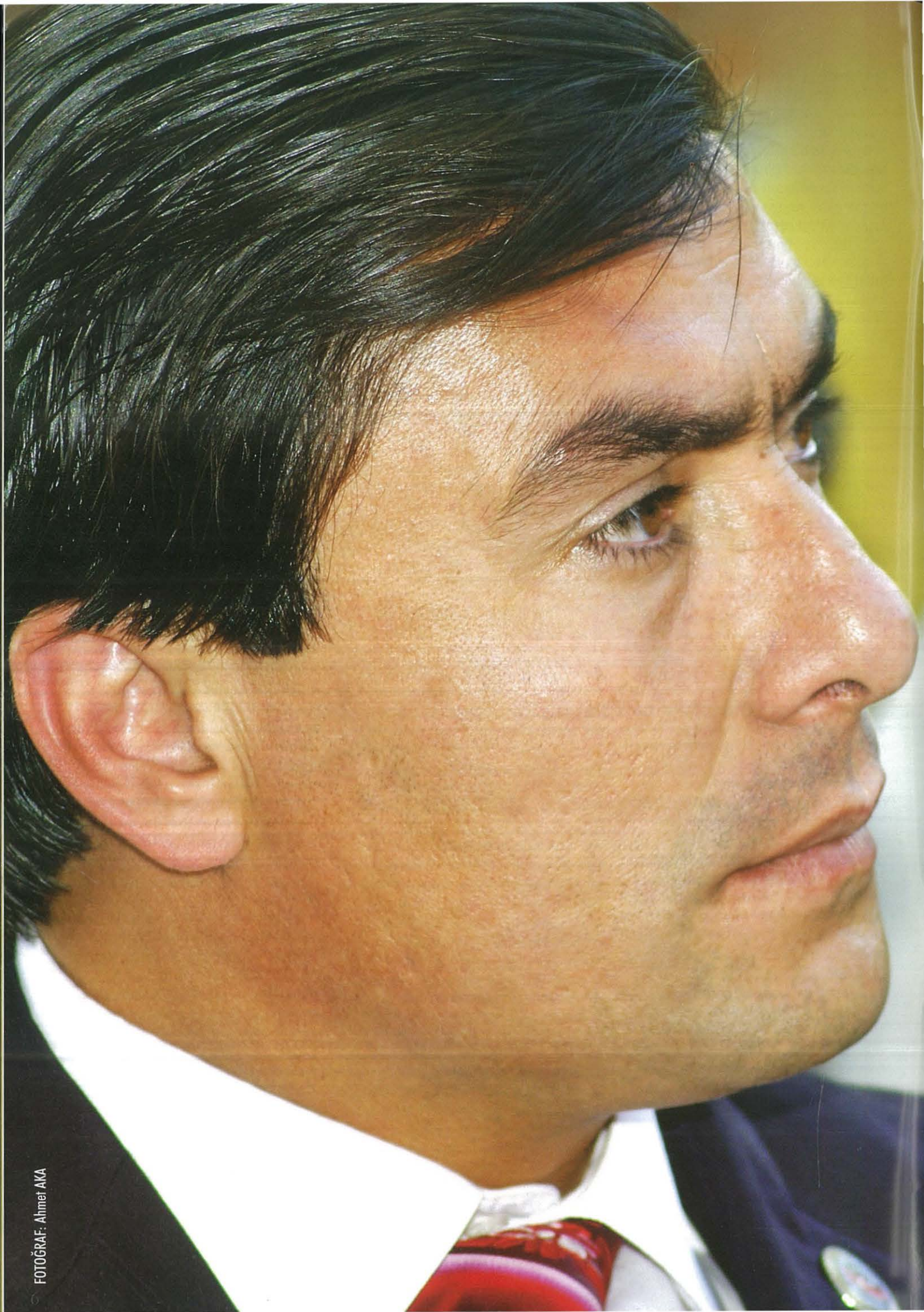
ile Allah'ın bir gölgesi olduğu tezi ile vahdet-i vücut felsefesini yerleştirmek için de beş yüze yakın kitap yazmış. Din bilgilerine hakim olduğu kadar da, fizik, matematik ve zamanın uzay bilgilerine de hakimmiş.

Muhiddin-i Arabi bir derin kuyu. Kuyunun ucu bucağı yok. Bizim de bu uçsuz bucaksız kuyuya asla inme takatimiz yok. En iyisi sadece bir kerametinden bahsedip kuyunun dibinde cebelleşip durmayalım.

Muhiddin-i Arabi yedi sekiz yaşlarındadır. Ateşli bir hastalığa yakalanıp bayılır. Rüyasında bazı kötü insanlar kendisine eziyet etmek isterken bazıları da çocuğu kötülüklerden kurtarmak isterler ve kurtarırlar. Çocuk, iyi olanlara kim olduklarını sorar. Onlar da biz Yasin suresiyiz derler. Çocuk uyanınca babasının başucunda Yasin Suresini okuduğunu görür.

Muhiddin-i Arabi'nin türbesi bakımlıydı ama ziyaretçi sayısı yok denecek kadar azdı.

756 yılında değerli bir İslam komutanı İspanya'yı ele geçiriyor. Koskoca İspanya İslam hakimiyetine giriyor. Bu devlet çağının en yüksek hayat seviyesini yakalıyor. Şu anda bile dünyada eşi benzeri bulunmayan nice El Hamra sarayları türü eserler meydana getiriyor ve 400 sene gibi uzun bir saltanat sürülüyor. Yeniliyor içiliyor, asla İslamı özüne inilmiyor. Eğer o güçlü devlet Hz. Peygamber'in gösterdiği ölümüne gayretin yüzde biri gibi bir gayret gösterseydi tüm İspanya ile beraber batı Avrupa bile İslamlaştırılabilirdi. Ama 400 sene heba edilmiş ve 400 sene sonra bir tek Müslüman bile bırakılmadan İspanya terkedilmiş.. Onların yaşadığı Müslümanlık şimdilerde Suudi hanedanının yaşadığı Müslümanlık gibiymiş galiba. Amerika'nın güdümünde olan Suudiler zenginlik, şatafat ve saltanatla benzersizler. Rakipleri yok. Amma Allah'ın evinin küçük düşürülmesi için Kabe'nin etrafını saltanat sarayları ile çevirip bu kutsal ve nur yapıyı adeta ablukaya alma yönündeki gayretleri bakımından da dünyada benzerleri ve ayrıca Hz. Peygambere olan saygısızlıkları yanında da eşleri yok gibidir.

Belediye Başkanı Osman Arı'nın konuşması

Bir kararda durmayalım gel gidelim dosta gönül hasretinden yanmayalım gel gidelim dosta gönül sayın kaymakamım sayın ilçe jandarma komutanım sayın vakıf başkanım sayın belediye başkanlarım siyasi parti ilçe başkanları değerli dostlar kıymetli hemşerilerim hepinizi sevgi saygıyla muhabbetle selamlıyorum hepiniz hoş geldiniz şeref verdiniz. Değerli konuklar hoş geldiniz bu katılıma teşekkür ediyor boğaziçinin incisi çetmimize ata yurdumuza hepiniz hoş geldiniz şeref verdiniz.

Değerli dostlar kıymetli hemşerilerim mübarek ramazan bayramı ve çetmililer gününde birbirimizi tanımaya sevmeye yardımlaşmaya geldik. Beldemize bu vesileyle tekrar şeref verdiniz. İstedik ki sılamız çetmimiz güzelleşsin. Kalkınsın yücelsin alkışlansınsevilsin diye çalıştık. Emeklerimiz heyecanlarımız telef olmadı kasabamız günden güne değişmeye ve gelişmeye başladı. İnşallah bundan sonra da gelişmeye devam edecek. Değişen ve gelişen beldemizde başarıları tek başıma tabi ki ben gerçekleştirmedim. Belediyemizdeki bütün çalışma arkadaşlarım hepsinin payı büyüktür. her biri çetminin mesafe kaydetmesinde pay sahibidir. Bize güvendiniz destek verdiniz yanımızda oldunuz akabinde sağduyulu, iyiniyetli tertemiz duygular taşıyan bu beldede inşallah çok daha güzel hizmetleri beraber yapacağız. Benim yegane amacım siz değerli hemşerilerime gece demeden gündüz demeden hizmet ederek sizlerin efendisi değil hizmetkarı olarak çalışmaya buradan söz veriyorum. Yoldaki bir taşı kaldırıp kenara koymaya insanlığa faydalı olmayı ben en büyük hedef kaydettim. Onun için bu hizmet makineyle, makbuzla kamyonla yapılacak bir iş değildir gönül işidir. Sevgi işidir çünkü insan sevgisiyle yapılan bir belediyecilik duygu dolu macera dolu bir iştir. Rabbimden dileğim insanları sevmek onlara yardım etmek ve gönüllerini kazanmak için yürüdüğümüz koştuğumuz bu yolda kalp kırmadan kırılmadan görev yapmak

istiyorum bu vesileyle kalpler bir olsun gönüller şen olsun vıdamlar rahat olsun yüzler gülsün gönüllerimiz sevgiyle dolsun ümidiyle hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Geceniz hayırlı olsun.

Vakıf Başkanı Mehmet Balcı'nın konuşması

Değerli dostlar bu güne kadar gelmek te önemli bir husus onun için Allah'a hamdedelim. Çok istemesine rağmen bu geceye gelemeyenler bu güne ulaşamayanlar oldu. Ben onları rahmetle anıyorum minnetle anıyorum. Cenabı hak cümlesine rahmet etsin. İnşallah daha nice Çetmililer gününde beraber olmayı cenabı haktan diliyorum. Değerli kardeşlerim elbette bu büyük bir lütuf çünkü güzel bir ramazan geçirdik. Cenabı hakkın rahmet sofraları sonuna kadar açıldı. Arkasından bayram geçirdik bugün ikinci bayram günü. Biliyorsunuz müminlerin bayramı Cuma günü.. Ayrıca bugün Çetmililerin bayramı. Hepinize kutlu olsun hayırlı olsun diyorum.

Değerli dostlar bildiğiniz gibi ömür kısa ölüm hak bir gün gelir muhakkak bunu böyle yazmış hak bunu anla muhakkak evet ömür kısa ölüm hak bir gün bize de gelecek dolayısıyla bu kısa ömrümüzde bir şeyler yapmak insanlığın hayırına hizmet etmek, insanların yanında olmak, fakirin fukaranın yanında olmak ne kadar güzel bir şey. Hani Yunus Emre'miz ne güzel ifade eder, bir hastaya vardın ise, bir içim su verdin ise, yarın anda karşı gele, hak şarabın içmiş gibi diyor. Onun için fakirin yanında olmak ihtiyaç sahiplerinin yanında olmak onların ihtiyaçlarını gidermek ne kadar güzel bir şey. Bizi yaşatacak bu. Öldükten sonra rahmetle andırarak bu hareketlerimiz olacak. Yoksa koca sultan öyle diyor Mevlana Altını neyleyem, inciye mercanı da neyleyem, canı da neyleyem bir sevgiye bir sevgiliye harcanmadıktan sonra. Değerli dostlarım malınızı Allah için harcamadıktan sonra ne işe yarar? Bir gün hesabını ağır vereceksiniz eğer harcamazsanız. Eğer harcarsak bir gün bu mallar karşımıza çok daha fazlasıyla çıkacak. İnaniyoruz çünkü Allah'ımız Kur'an-ı Kerim'de bunu açık bir şekilde beyan ediyor. Allah yolunda verileni yedi yüz katna kadar mükafatlandıracağını, hatta daha fazlasıyla vereceğini beyan

ediyor. Hatta bir ayet-i kerimede Mallarınızı verin canlarınızı verin karşılığında cennet alın diyor cenab-ı hak.

Değerli dostlar, malımız Allah için verilirse değer taşır. İşte vakfımızın en büyük amacı bu. Sizin malınızı Allah yolunda harcatmak. Dolayısıyla hayra vesile olmak. İnsanların yanında olmak, fakirin yanında olmak şu memleketin zayıf bi çare güçsüz insanlarına bir şekilde yardım etmek ilim irfana katkıda bulunmak vakfımızın en büyük amacı bu. Şöyle bir düşünün Türkiye’imizde ve İslam dünyasının birçok yerlerinde gösterebileceğimiz ve gururla takdim ettiğimiz eserlerin nerdeyse tamamı vakıf eserleridir. Onun için ben Çetmili kardeşlerime bir kez daha sesleniyorum. Ne olur vakfımıza katkıda bulunun. Bizde inşallah insanlarımıza yardım edelim. Çocuklarımızı okutalım. Şu memleketi cehaletten kurtaralım. Birlikte daha güzel günlere doğru gidelim inşallah.

Değerli dostlar kardeşlerimiz kurucular kurulumuz yine teveccüh gösterdiler yeni bir yönetim seçtiler yönetime ben Mehmet Balcı olarak Mahmut Uçar, Nurettin Özel, Ahmet Zengin ve Mehmet ali Uçar kardeşlerimiz seçildiler. Bu kardeşlerimize yardım ederseniz bize yardım ederseniz ekip olarak bizde inşallah çok büyük hayırlara vesile olacağız diyorum. Ben bir kez daha katkıda bulunan kardeşlerime teşekkür ediyorum. Şu hususu da hatırlatmak istiyorum. Biliyorsunuz kumbaralarımız var. Bazılarınız sağ olsunlar teveccüh gösterdiler kumbaradan aldılar içine paralar biriktirdiler bu vakfımız için önemli bir gelir kaynağı. Buna ilgi gösterenler alaka gösterenler ve bu fikri verenler ve bu kumbaralara hakikaten hassasiyet gösterenlere teşekkür ediyorum muhakkak kendileri için yapıyorlar, muhakkak karşılığını çok fazlasıyla bulacaklar. Evet, bir gün keşke diyeceksiniz keşke bende verseydim, keşke bende Allah yolunda harcasaydım diyeceksiniz çünkü efendimiz s.a.v. öyle diyor, ‘malım var malım var diye öğünüyorsunuz, yediğiniz sizin, giydiğiniz sizin, Allah için verdiğiniz sizin, diğerleri varislerin malıdır, öğünmeyin’ diyor efendimiz aleyhissalatüvesselam. Evet, verebilirsek bizim. Allah için harcayabilirsek bizim. Zaten vakıf da bu demek değil mi? Allah’ın verdiği malı tekrar Allah’a döndürmektir vakıf. Yani yarabbi sen bana mal verdin bende bu malı senin yolunda harcıyorum demektir. Ne kadar büyük

bir lütuf bu. Ne kadar büyük bir ihsan bu. Onun için değerli kardeşlerim vakfımıza katkıda bulunan inşallah geleceğimize gençlerimize çocuklarımıza daha büyük hizmetlerimiz olsun. Şu memlekette cahil insan kalmasın. Çünkü en büyük felaket cehaletten gelir. Bütün sıkıntılar cehaletten geliyor. Kavgalar gürültüler cehaletten geliyor. Sevgisizlik cehaletten geliyor. Gelin toptan bu cehaleti yok etmek için vakfımıza katkıda bulunalım. Bir kermes açıyoruz, ben katkısı olanlara teşekkür ediyorum, kızlarımız canla başla çalıştılar değerli kardeşlerimiz çalıştılar ben hepsine ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Ve ne olur Çetmililere geçen sene de söylemiştim imkanlarınız ölçüsünde katkıda bulunun sonra pişman olacaksınız vermediğinize. Herkes imkanları ölçüsünde diyorum. İki kilo nohut getirebilirsiniz, birkaç kilo mercimek getirebilirsiniz, kuru fasulye getirebilirsiniz, kekik yada başka bir baharat getirebilirsiniz, dağ çayı getirebilirsiniz yani sizde bu vakfın yanında olduğunuzu bir şekilde gösterin Allah aşkına. Bir gün mutlaka karşılığını göreceksiniz. Ben gerek kermese, gerek kumbaralarımıza teveccüh gösteren yardım eden gönülden destekleyen kardeşlerime teşekkür ediyorum. Burada kumbaralardan çıkan paraları genel olarak takdim ediyorum ben sizlere. Antalya’da genel olarak kumbara bazında 8 binlira toplanmıştır. Ben kendilerine teşekkür ediyorum. Ve yine Antalya ikinciliği ve üçüncülüğü de almış. Ferdi kumbara bazında Mustafa Gökgün kardeşimiz 800 küsur lirayla, Hüseyin Yıldız kardeşimiz 755 lirayla ikinci ve üçüncülüğü paylaşmışlar. Ben kendilerine tekrar teşekkür ediyorum. Yine vakfımıza en büyük katkıyı veren ve hakikaten gönülden destekleyen Bursa’lı kardeşlerime genel olarak teşekkür ediyorum. Gerçekten canla başla çalışıyorlar bu güne kadar vakfın gelmesinde en büyük vesile Bursa, kendilerine tekrar tekrar teşekkür ediyorum. Ferdi kumbara bazında da Bursa’dan Hüseyin Gökgün kardeşimiz 1200 lirayla birinci olmuşlardır. Yine genel olarak yedibinlira toplamışlardır. Kendilerine teşekkür ediyorum ve sonra Konya 2500 lira, Anamur 900 lira, İzmir 1900 lirayla son sıralarda gelmişlerdir. Teşekkür ediyoruz.

Ben sözlerimi daha fazla uzatmak istemiyorum gecenizin hayırlı bir şekilde sonlanmasını ve gelecek günlere cenabı hakkın bizleri ulaştırmasını temenni ve niyaz ediyorum hepinizi tekrar saygıyla selamlıyorum.

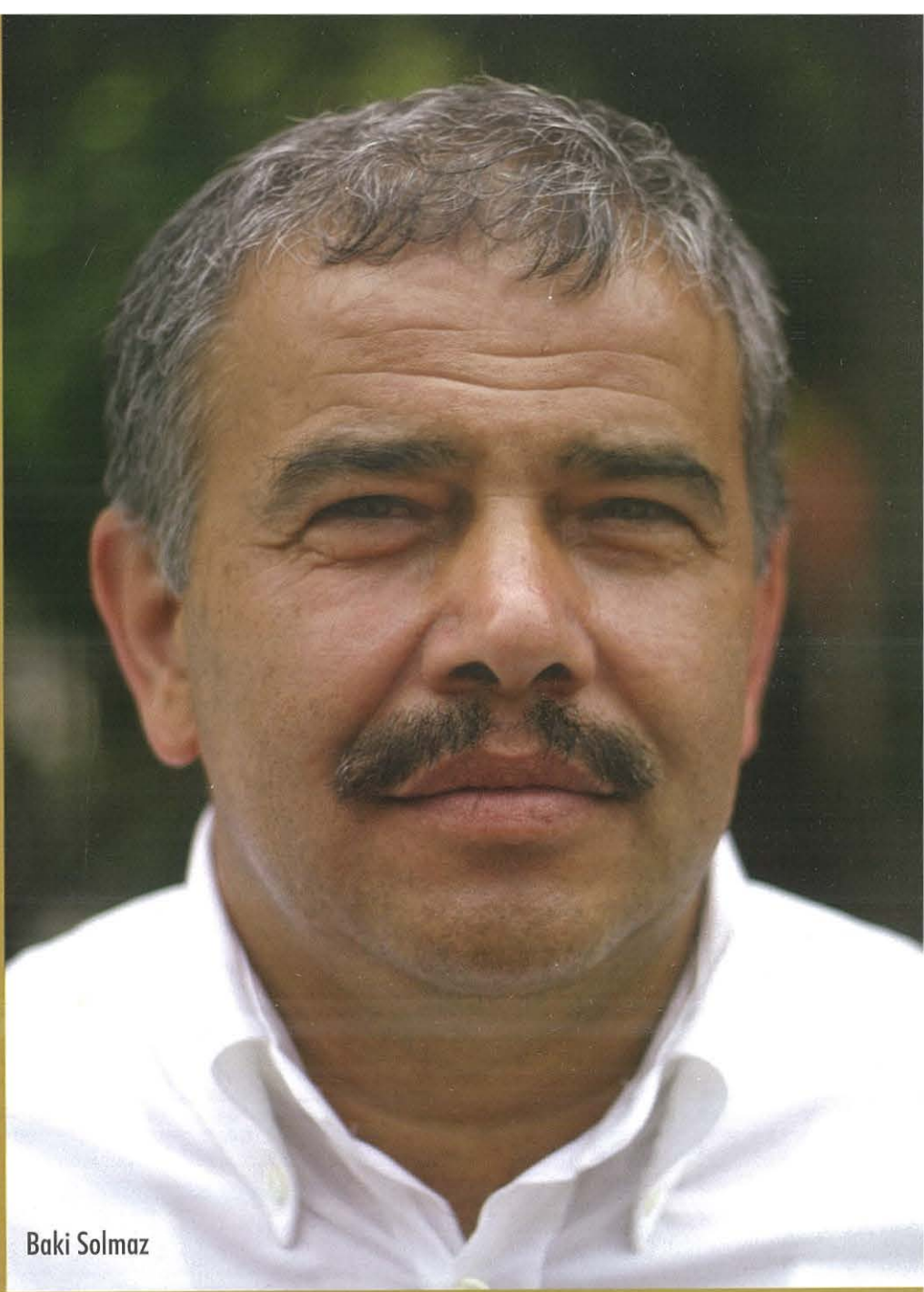
Ahmet Kocaman

16.

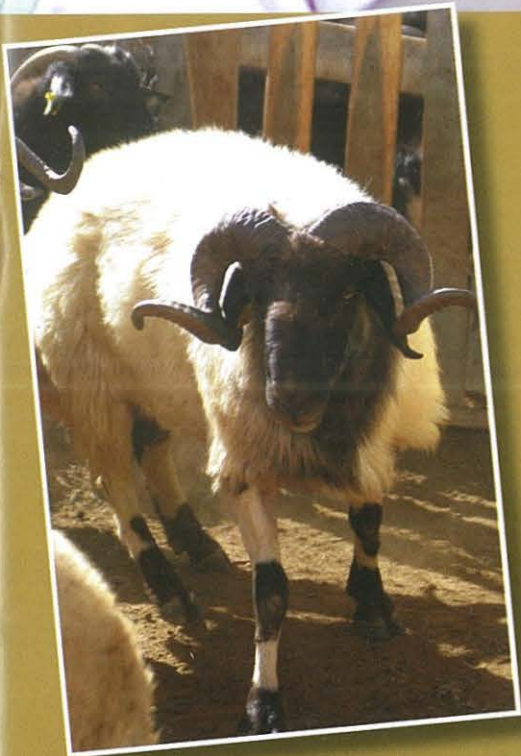
Çetmililer Günü

Bu yıl Çetmililer gününün onaltıncısı düzenlendi. Sunuculuğunu

Antalya'da bulunan BED-REK' reklamın sahibi Fatih Bedir'in yaptığı program halkın çok yoğun ilgisi ile beğeni topladı. Resmi davetliler yanında civar köylerden de büyük katılımın olduğu gecede Çetmi Belediye Başkanı Osman Arı ve Çetmililer Vakfı Başkanı Mehmet Balcı birer konuşma yaptılar. Daha sonra Taşkent Kaymakamı Taner Bircan gelen misafirler ve Çetmililerin Ramazan bayramını kutlayarak, "sevgi hoşgörü gibi duyguların en yüksek dozda yaşandığı bu günlerde birey ve aile olarak fert fert, herkesin her zamanki halinden bir

Baki Solmaz

Eyüp Boz

adım daha öteye giderek Taşkent ve Çetmi için çalışması gerektiği"ni belirtti.

Programı Fatih Bedir ile birlikte sunan Mahmut Uçar, "Bursa'dan sizlere selam getirdim." Diyerek başladığı konuşmasında Çetmilileri selamladı. Bu arada 102 ekran Plazma TV'nin vakıf yararına satışı için bedeli beşlira olan biletler izleyicilere görevli gençler tarafından satılmaya başladı.

Fatih Bedir, profesyonel bir sunucu haliyle program onun açtığı çığırda hiç tempo kaybetmeden devam ediyor. Seyircilere sandalye kapma yarışması bu arada ilginç ve mutlu anlar yaşattı. Sonuçta hemşerimiz Hüseyin Arı, sandalye kapma yarışmasında birinciliği elde etmeyi başardı.

Çetmililer vakfı yararına satın alınan koç'a sıra gelmişti. Onu alan bu yılın ağası seçilecekti. Nihayetinde bütün ihtişamı ile koç sahneye getirildi. Gerçekten alımlı ve albenisi güzel bir koçtu. Yapılan anonslar, verilen teklifler neticesi köyümüzde Turist Ahmet Olarak bilinen Ahmet Kocaman 7500 lira vererek koçu aldı. Ahmet Kocaman, önceden

Fatih Bedir

aldığı koçu tekrara vakfa geri vererek büyük bir alicenaplık örneği gösterdi. İkinci ihalede de koçu aldı ve "bu sefer tamam, onu kurbanlık olarak besleyeceğim" diyerek çobanlara emanet etti.

Süreyya Davulcuoğlu sahneye geldi. Birbirinden güzel türkülerle izleyicileri coşturan Davulcuoğlu'nun bayağı yaşlanmış hali dikkatlerden kaçmadı.

Bu arada Fransa'da ikamet eden ve vakfımıza katkılarını her zaman devam ettiren hemşerimiz Baki Solmaz Besmele-i Şerif tablosunu 2.750 lira vererek satın aldı.

Elli Sayısı bir arada beş cilt haline getirilerek satışa arzedilen Çetmi'nin Sesi dergisi için yedi dakikada 1.035 lira toplandı. Dergileri zil çaldığı esnada para vermiş bulunan Bolaylı bir hemşerimiz beşliraya almış oldu. Kendisini tebrik ediyor sahip olduğu dergiler vesilesiyle kutluyoruz.

Derginin ikinci beş cildi sonradan temin edilerek alıcıya verilmek üzere açık artırmaya çıkartıldı. Açık artırma hemşerimiz İstanbul Tente firmasının sahibi Eyüp Boz'un verdiği 1.500 lirayla onda kaldı. (Not: Kendisi ile sahneden yapılan telefon bağlantısı esnasında 5000 lira verdiği ilan edilmişti. Ancak yanlış anlaşılma ve aktarım sonucu verilen mevcudun beşbinlira değil 1.500 lira olduğu anlaşılmıştır.)

Her sene mutaat olduğu üzere bu sene Bayrağımız AHU İnşaat firması sahibi değerli hemşerimiz Hüseyin Yıldız'ın olmuştur. Her zeminde Vakfa desteğini devam ettiren Hüseyin Yıldız yardıma vesile olabilmek gayesiyle 3000 lira vermiştir.

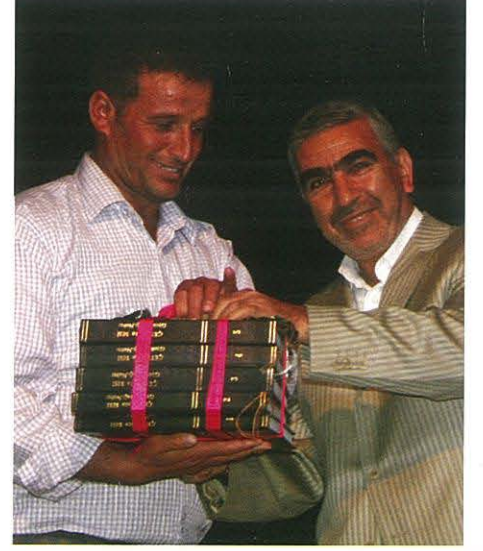
Esmâ'ül Hüsna Tablosu sayın belediye Başkanımız Osman Arı'ya nasip olmuş ve kendisi bu vesileyle vakfımıza yaptığı görünür görünmez katkılarına bir yenisini daha ilave etmiştir.

Vakıf yararı için yapılan satışlar neticelendikten sonra TV şekli için 1300 lira toplandığı görülmüştür.

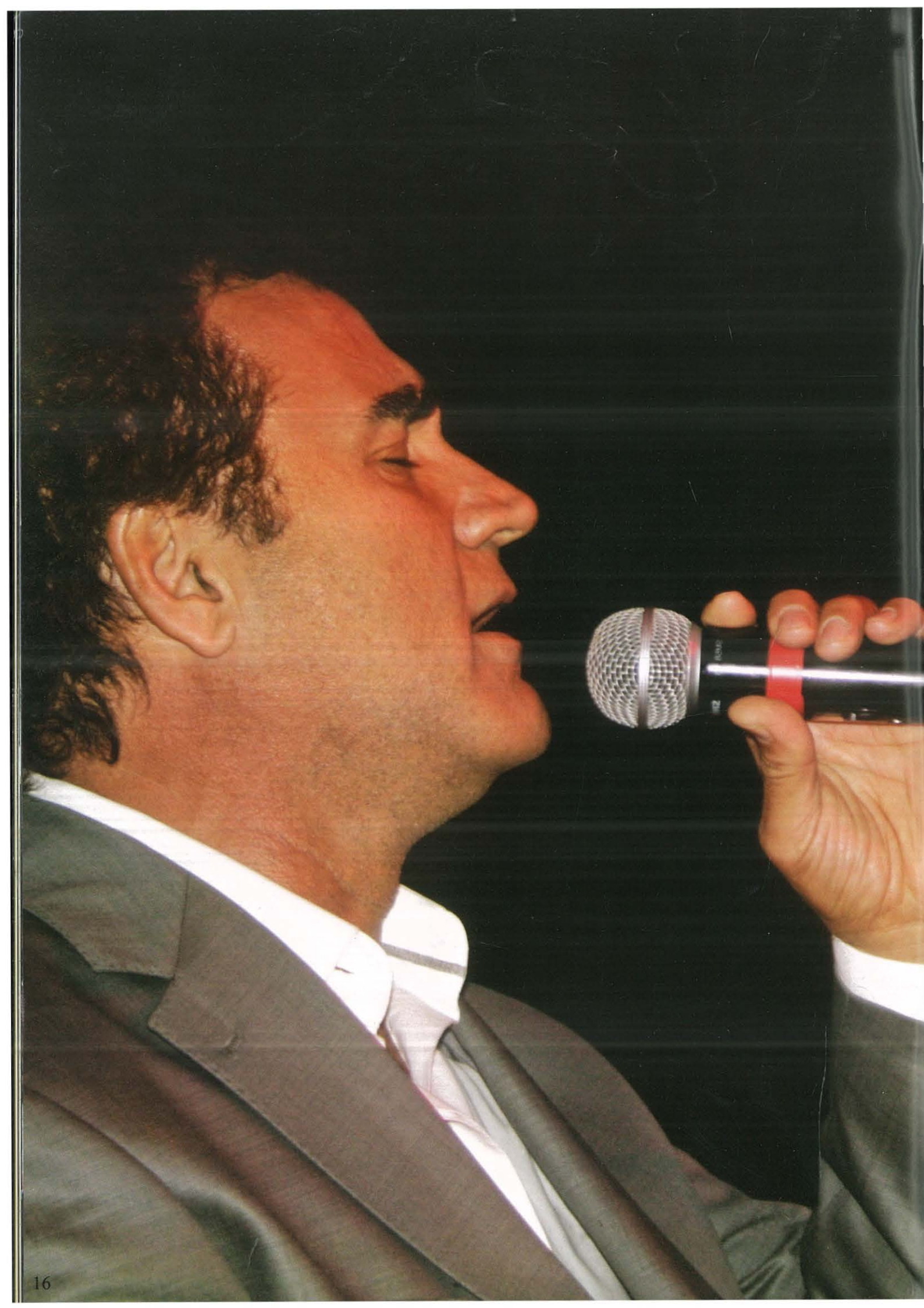

Hüseyin Yıldız

Program Salahaddin Alpay'ın verdiği konserle son bulmuş, sunanlar izleyenler ve davetliler yaşanan güzelliklerle muhteşem bir şölene imza atmışlar ve unutulmaz bir gün yaşayıp yaşatmışlardır.

Hocanın HASAN

Bugün aramızdan ayrılıp gitmiş
Fazla dolaşmazdı Hocanın Hasan
Vadedilen ömür demek ki bitmiş
Kaderden kaçmazdı Hocanın Hasan

Kendi dünyasında sessiz kalırdı
Bazen insanlarla şakalaşırdı
Çok araya girmez tek dolaşırdı
Hiç gıybet yapmazdı Hocanın Hasan

Babası hoca'dır ondan ders aldı
Hoca Hasan diye ona ad kaldı
Başa gelenleri kadere saldı
Olana kızmazdı Hocanın Hasan

Çok yavaş konuşur tek tek söylerdi
Pek söze karışmaz her an dinlerdi
Bazen de fikrini beyan ederdi
Haddini aşmazdı Hocanın Hasan

Elli dört yılında çetmide doğdu
Herkes gibi o da hayaller kurdu
Titizdi her şeyin üstünde durdu
Yolundan sapmazdı Hocanın Hasan

Eskimezellikte vardı yerleri
Onu tanurlardı Bolay gençleri
Olurdu onlarla hoş sohbetleri
Kimseyi kırmazdı Hocanın Hasan

Antalya Konya'da sıva yapandı
Maişet derdiyle para kazandı
Bilmeyenler onu ukala sandı
Fazla karışmazdı Hocanın Hasan

Fransada geçer iki senesi
Kendi isteğiyle olur dönmesi
Onun bizden farkı çok gülmemesi
Sözle yarışmazdı Hocanın Hasan

Kahveye gelerek kenarda durur
Kafasına uygun arkadaş bulur
Olgun tavrı iler saygı duyulur
Boş hayal kurmazdı Hocanın Hasan

Zor nefes alırdı sohbet anında
Bazen bulururdum onun yanında
Şikâyet duymadım anlattığında
Dünyaya kanmazdı Hocanın Hasan

Demek ki hastalık eskiden varmış
Zamanla bedeni tamamen sarmış
Derdi ilerlemiş sonuna varmış
Halini açmazdı Hocanın Hasan

Ben yeni öğrendim hastalık artmış
Durum ağırlaşmış Konya'ya kalkmış
Çare olmayınca doktorlar salmış
Kafaya takmazdı Hocanın Hasan

Pazar sabahında köye geliyor
Tevekkül ederek evde bekliyor
Gece yarısında elveda diyor
Çok şey anlatmazdı Hoca'nın Hasan

Kader gerçekleşir veriyor canı
Herkes tadacaktır işte o anı
Şerlerin de vardır bir iyi yanı
Gönül karartmazdı Hoca'nın Hasan

Dertler ağır gelmiş onu yandırmış
Ruh güzel hayata tam inandırmış
İrade nefsini böyle kandırmış
Kulluktan çıkmazdı Hoca'nın Hasan

Yaşayanlar eğer kafa yorsaydı
Bulurdu düşünüp araştırırsaydı
Burası ahiretten güzel olsaydı
Dünyadan bıkmazdı Hoca'nın Hasan

Niğmetullah Uçar - 27.09.2010

Muhterem Hemşerilerimizin
Kurban Bayramı'nı
Kutlar
İslam Alemine
Hayırlar Getirmesini Di-
leriz.

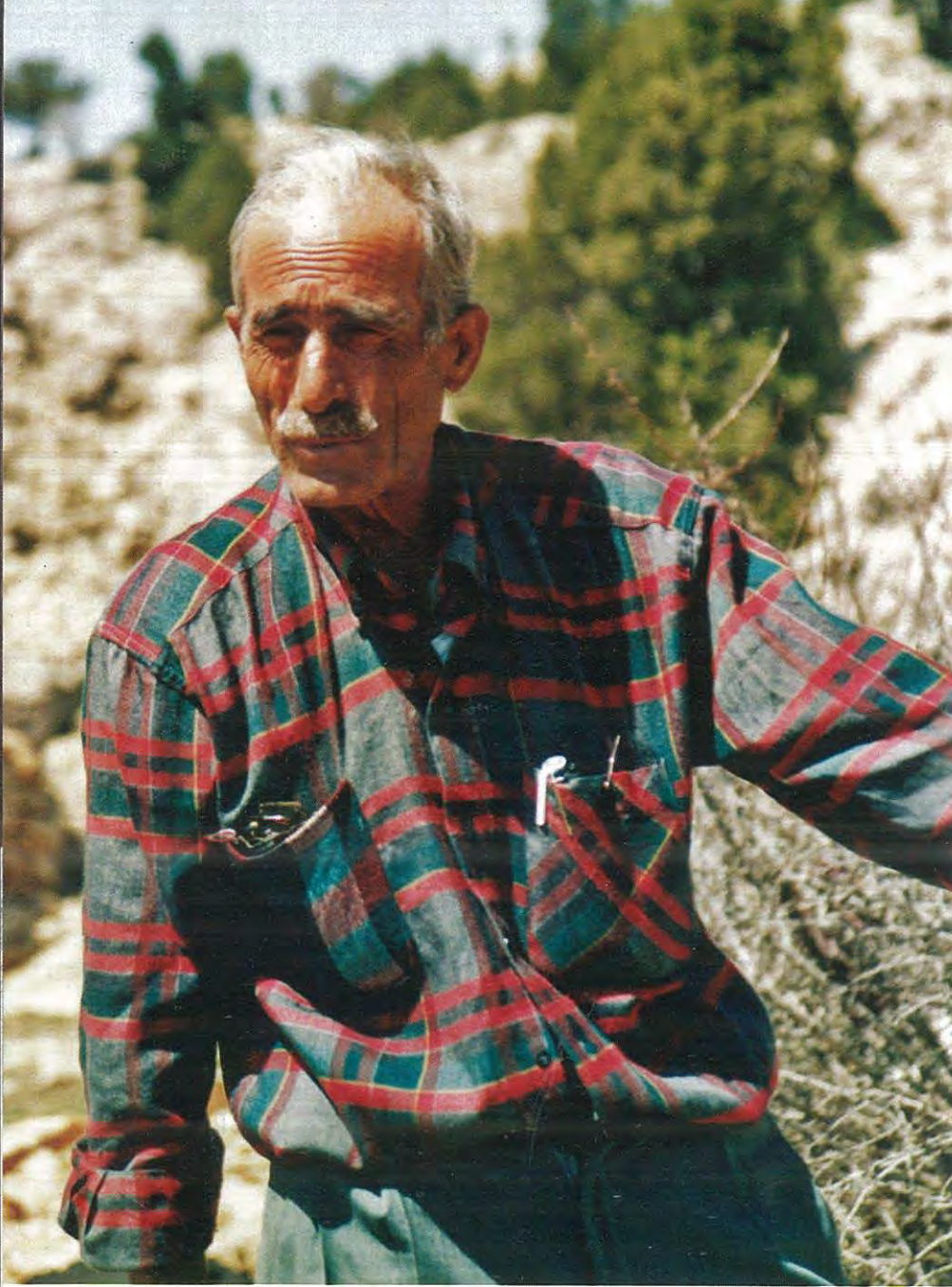
Mehmet BALCI

Vakıf Başkanı

Osman ARI

Belediye Başkanı

Mustafa GÜVEN

Bazen kelimeler ters mana verir
Bunu göstermiştir Mustafa Güven
Acı biber dense her kişi bilir
Tada çevirmiştir Mustafa Güven

Acı biber denmiş tatlı birine
Kıymet biçilmezdi tat değerine
O hiç kızmıyordu sevdiklerine
Lakabı sevmiştir Mustafa Güven

Bugün haber aldım dün vefat etmiş
Demek ki dünyada vadesi yetmiş
Yaşanacak olan günleri bitmiş
Ayrılıp gitmiştir Mustafa Güven

Köyde derdi artıp düşünce dara
Antalya'ya gelip gitmiş doktora
Nasıl oldun diye hal soranlara
İyiym demiştir Mustafa Güven

Kalbi zaten hasta tekliyor bazen
Ciğerler iş görmez takatsiz beden
Halinden ümit yok biliyor gören
Kendinden geçmiştir Mustafa Güven

Çok ağır hastadır dinlenmelidir
Fakat söz dinlemez elden ne gelir
Tahmin ediyorum o bir şey bilir
Ölümü sezmiştir Mustafa Güven

Belki de kalbine ilham edildi
Köyü görsün diye mühlet verildi
Önüne manadan yerler serildi
Tek tek izlemiştir Mustafa Güven

Pazar sabahında köye giderler
Onun aklındadır gezdiği yerler
Yakınları ona dua ederler
Kendinden geçmiştir Mustafa Güven

Köyüne varınca araçtan inmiş
Evine girince fazla sevinmiş
Belki de o anda dertleri dinmiş
Nefsini yenmiştir Mustafa Güven

Bir gün kalacaktır kendi evinde
Gurbetten gelmiştir keyfi yerinde
Neler var bilmeyiz o an zihninde
Hayalen gezmiştir Mustafa Güven

Pazartesi akşam vakit dolmuştur
Problemli olan kalbi durmuştur
Dertlerden kurtulup huzur bulmuştur
Ruh teslim etmiştir Mustafa Güven

Dostları toplanıp kazmış yerini
Ağlatmış giderken sevdiklerini
Allahı kabul etsin amellerini
Mezara girmiştir Mustafa Güven

Bedeni toprakta ruhu göklerde
O yaşayacaktır tüm gönüllerde
Hatıraları var Çetmililerde
Ortaya sermiştir Mustafa Güven

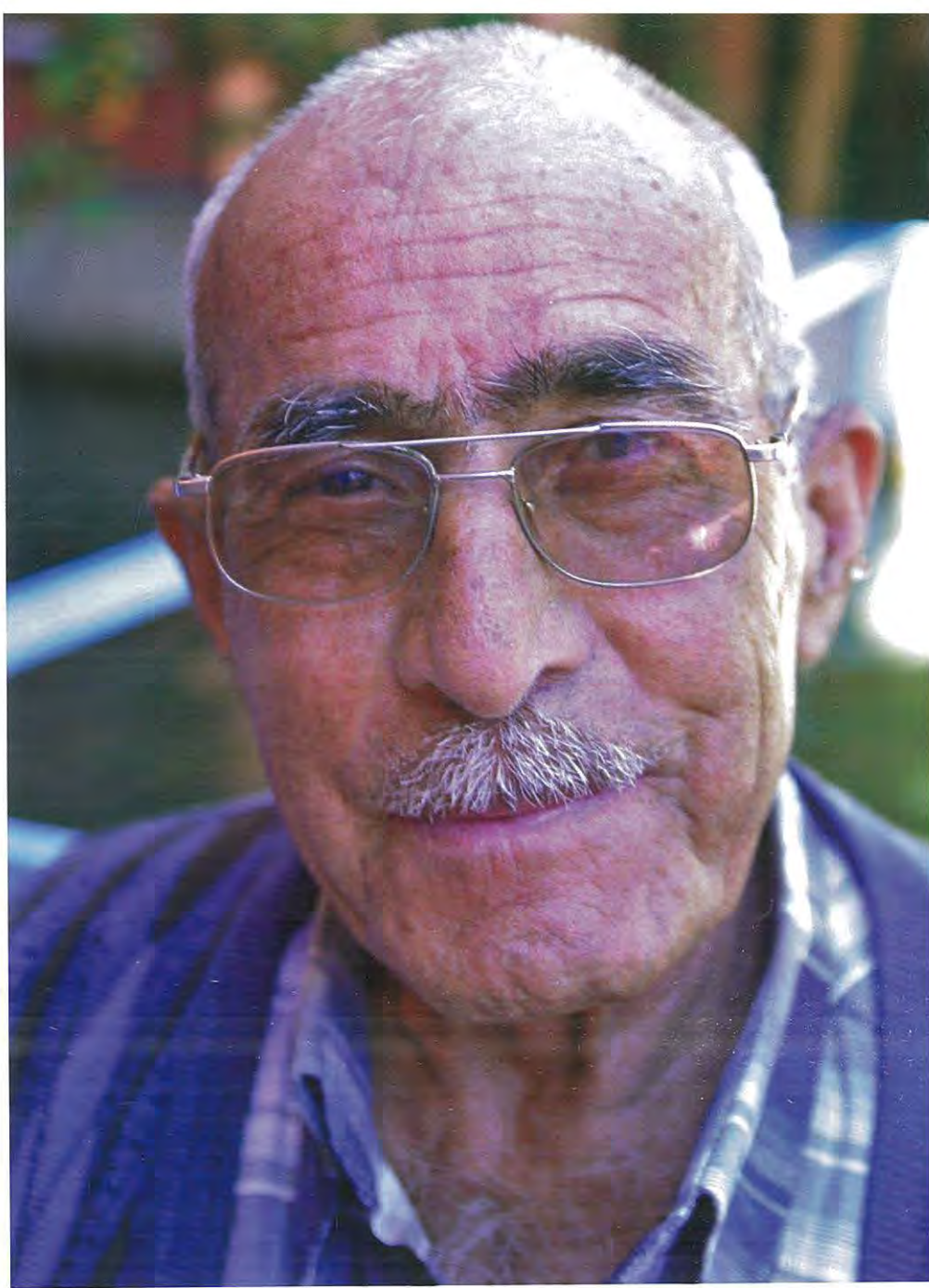
Gidenden geriye yaptığı kalır
İyilik yapanlar iyi anılır
Bu bir kaderdir seven sayılır
Ferdi üzmemiştir Mustafa Güven

İki gün önceydi çarşıda duydum
Oğlunun evinde kapıyı vurdum
Nasılsın demeyi çok istiyordum
Dostlar beklemiştir Mustafa Güven

İki oğlu vardı benim bildiğim
Biri daha vardı hiç görmediğim
Çetmili biriydi değer verdiğim
Yer belirlemiştir Mustafa Güven

Marangozluk yaptı fızar kullandı
Bu fani dünyada hep oyalandı
Gücümle her şeyi yaparım sandı
Uğraşa girmiştir Mustafa Güven

Musa gölü onun durak yeriydi
Arıları, evi meşgalesiydi
Dağı yaylaları seven biriydi
Dolaşıp gezmiştir Mustafa Güven

Bahar günü bile Musa gölünde
Görürdünüz onu evin önünde
Samimiyet vardı her an sözünde
Hep değer vermiştir Mustafa Güven

Kalpten rahatsızdı içinden yandı
Sıkıntılar çekti derde dayandı
Hoş sohbeti ile candan olardı
Sitem etmemiştir Mustafa Güven

Ameliyat oldu acıyı tattı
Halsiz kaldığından yatakta yattı
Ümitsizlikleri üstünden attı
Nefsini yermiştir Mustafa Güven

Kendisi yok ama adı kalacak
İyi insan diye hep anılacak
Belki o da bundan mutlu olacak
Sevmiş sevilmiştir Mustafa Güven

Kulun sevdiğini Allahı da sever
Ona cennet olsun yattığı makber
Yaşayanlar böyle dualar eder
Bunu hak etmiştir Mustafa Güven

12.10.2010

ibrahim

USLAN

Hallî güyeğisi diye bilinir
Hep mazbut yaşardı İbrahim Uslan
Başlangıcı varsa sona gelinir
Bunu hep anlardı İbrahim Uslan

Yarın neler olur kimse bilemez
Oturup kadere boyun eğemez
Derdî varsa eğer evde beklemes
Çareler arardı İbrahim Uslan

Takadı kalmamış nefes almaya
Doktorlara gider derdî sormaya
Çok uğraşır köyde derman bulmaya
Eridi sarardı İbrahim Uslan

Dertleri artınca canından bezmiş
Beni acılardan kurtarın demiş
Çareyi yalnızca haktan beklemiş
Tevekkül yapardı İbrahim Uslan

Antalya'ya gelmiş tedavi için
İster ki çektiği acılar bitsin
Vade dolduğunu nereden bilsin
Dönerim sanardı İbrahim Uslan

Hastanede derde teşhis konulur
Damar tıkalıdır kafa yorulur
Arjiyo yapılması riskli bulunur
Habersiz yatardı İbrahim Uslan

Boyun damarları patlamış önce
Takdirde ne varsa o olur hence
Tüm emekler boştur ecel gelince
Ümitsiz bakardı İbrahim Uslan

Kederli yaşamış son anlarını
Derinden hissetmiş acılarını
Bugün Antalya'da vermiş canını
Emanet tutardı İbrahim Uslan

Kader yaşanacak ne varsa derdî
Tevekkül ederek boyun eğdi
Hayırlı olarak ömür isterdi
Hayaller kurardı İbrahim Uslan

Allah vaat etmiştir insana ömür
Gelenler gidiyor yaşayan görür
Kişiler kendince hayat sürdürür
Hep huzur arardı İbrahim Uslan

Şimdi belki ruhu huzur bulmuştur
Bilemeyiz belki pişman olmuştur
Dünya telaşından tam kurtulmuştur
Hep hakki anardı İbrahim Uslan

Allah isteyene merhamet eder
Dünyadaki amel onunla gider
Hesap zamanında inşallah güler
Allahtan korkardı İbrahim Uslan

Memişler deresi onun mekanı
Derecik yanında geçti zamanı
Bahçe yaptı taşlı, çorak alanı
Otları kopardı İbrahim Uslan

Son senelerinde köye yakın demiş
Bola alanına çok emek vermiş
Toprağı kazdırmış meyveler ekmiş
Çok iyi bakardı İbrahim Uslan

İnsanlardan uzak yalnız yaşardı
Derede, yaylada huzur arardı
Kazması elinde eker kazardı
Toprağı koklardı İbrahim Uslan

Bugün ayrılmıştır sevdiklerinden
Uzakta kalmıştır dereciğinden
Hesaba çekilir ettiklerinden
Eleyip tartardı İbrahim Uslan

Vadesi dolmuşsa yaşamaz insan
Hastalık bahane çıkıyor bu can
Unutamayacak onu tanıyan
Bir garip bakardı İbrahim Uslan

Yarın köye gider tabut içinde
Dostları bulunur defin içinde
Anıları kalır sevdiklerinde
Onları arardı İbrahim Uslan

Bedeni çürürken toprak altında
Ruhu makam bulsun Allah katında
Nur içinde yatsın hoş mezarında
Toprakla yaşardı İbrahim Uslan

07.10.2010

MECEK GARISI

Bazı kişilerin adı bilinmez
Onlardan biridir mecek garısı
Toplumun içinde gülmez sevinmez
Önlerden geridir mecek garısı

Gerçek adı nedir ben bilmiyorum
Sorulsa da cevap veremiyorum
Falan sülaleden diyemiyorum
Lakapla bilinir mecek garısı

Her çetmili gibi bir hayat sürmüş
Yoklukla yaşamış çileler görmüş
Yaşadığı gibi sessizce ölmüş
Şimdi makberdedir mecek garısı

Bazısı gariptir sıradan yaşar
Kendisine göre bir dünyası var
Vefatını eller sonradan duyar
İşte bu haldedir mecek garısı

Tefekkür ederdi kendi evinde
Beş kızı olurdu hayallerinde
Hiç eksik olmazdı zikir dilinde
Allah demektedir mecek garısı

Koyakpınarına yakın oturdu
Kimseye karışmaz kenarda durdu
Evinde iş görür huzur bulurdu
Kendi halindedir mecek garısı

Mezarlık yanında ev vardı önce
Sıkıntı çektiler sel göçürünce
Tevekkül ettiler Hak'tan gelince
Gününi geçirir mecek garısı

Kocası şakacı bir mecek vardı
Yeni mahallede ev satın aldı
Hayatı boyunca bu evde kaldı
Şükür etmektedir mecek garısı

Eşi hastalandı keder yaşadı
Sabır kuvvetiyle derde dayandı
Yardımcısı yoktu Hakka yalvardı
Halini bildirir mecek garısı

Kocası ölünce onu anıyordu
Kızı hastalandı fazla yanıyordu
Bu kadar çileye zor dayanmıştı
Garip gezmektedir mecek garısı

Son yılı hastadır yaşlı ve durgun
Mecali kalmamış bedeni yorgun
Takatsiz kalınca yüziude solgun
Hayattan bezmiştir mecek garısı

Dermansız kalınca yatmış evinde
Kalmamış hiçbir şey beklentisinde
Belki cennet vardı hayallerinde
Çileler çekmiştir mecek garısı

On üç eylül onun son gecesidir
Süresi dolmuştur elden ne gelir
Emanet canının rahmana verir
Yaşayan değildir mecek garısı

On dört eylül Salı girdi mezara
Bir hüziün yaşattı toplananlara
Ömür tamamladı o bahtı kara
Hesaba çekilir mecek garısı

Kim bilir belki de münkerle nekir
Onu mezarında yoran değildir
İyi insanlara Allah kefidir
Belki affedilir mecek garısı

İnanıyorum ki iyi biriydi
Dedikodu yapmaz hak neferiydi
Komşu haklarının gözeteniydi
Bu yüzden sevilir mecek garısı

Bence tevekkülde örnek biridir
Kullukta ileri şerde geridir
İyi olanların cennet yeridir
Davet edilendir mecek garısı

Üç gün sonra duydum dünyadan gitmiş
Anladım ki derdi tasası bitmiş
Onun duasını hak kabul etmiş
Bir bilinmeyendir mecek garısı

Yaşayanlar bilmez gerçek halini
Hatırlar görüp de bildiklerini
Allah kabul etsin amellerini
Belki cennettedir mecek garısı

16.09.2010

MEHMET YILDIRIM

Yıllardır hastaydı yattı yatakta
Bugün huzur buldu Mehmet Yıldırım
Yüz küsur senedir kaldı ayakta
Yaşlandı yoruldu Mehmet Yıldırım

Yaşayan en büyük çetmiliydi o
Son senelerinde gülmeliydi o
Ömrünün sonunda hep dertliydi o
Dertlerden kurtuldu Mehmet Yıldırım

Toplulukta adı söyleniliyor
Tam çıkaramadım kim deniliyor
Kör Mehmet denilse herkes biliyor
Lakapla duyuldu Mehmet Yıldırım

Sorsalar bilemem sülalesini
Uzaktan tanurdım ben kendisini
Hatırladım şimdi hoş çehresini
Sessiz bir okuldu Mehmet Yıldırım

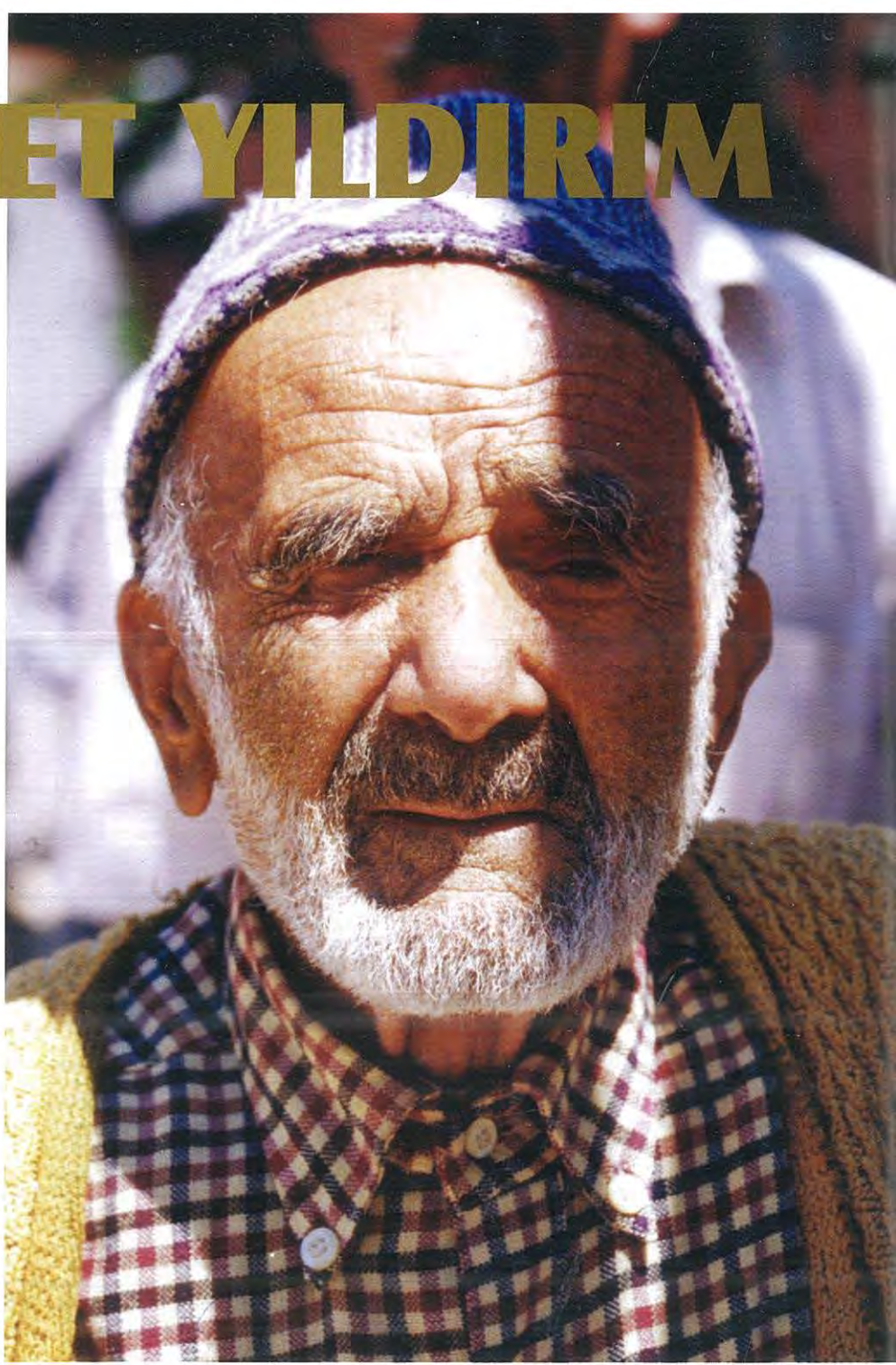
Çok şey anlatmıştır anlayanlara
Görünen her şeye kanmayanlara
Belki manasızdır yanmayanlara
Babaydı oğuldu Mehmet Yıldırım

Çobandı dağlarda dolaşıyordu
O hep yalnızlığa alıştıyordu
Tarla bağ bahçeyle uğraşıyordu
Toprakla yoğruldu Mehmet Yıldırım

Gözü problemli gönlü açıldı
İşini düşündü haline baktı
İki katır evde çok olacaktı
Strese sokuldu Mehmet Yıldırım

Tek katırı olan komşusuna der
İki hayvan bizi idare eder
Bu ortak kullarım yıllarca sürer
Böyle çözüm buldu Mehmet Yıldırım

Herkes tek katıra saman yedirdi
İki katır ile işler bitirdi
Dürist olduğundan hep sevilirdi
Kalplerde tutuldu Mehmet Yıldırım

Erkek evladını evlendiriyor
Oğlu yurt dışına işçi gidiyor
Gelini tarlada destek veriyor
İşlere koyuldu Mehmet Yıldırım

Komşuları ile iyi geçindi
Hiç kavga yapmadı kenarda sindi
Tanudıklarınca iyi bilindi
Topluma sunuldu Mehmet Yıldırım

Çiftçilik, çobanlık, işçilik yaptı
Kendine bakmadı dertleri kaptı
İçtiği şuruptu yuttuğu haptı
Çağladı duruldu Mehmet Yıldırım

Hastalık artınca düştü yatağa
Gitmedi tarlaya varmadı bağa
Dermansız kalınca kalkmaz ayağa
Yalnızca doğruldu Mehmet Yıldırım

Derdini anlatmaz içten yanarken
Görenler aldırılmaz, hissiz sanarken
O kendi halinde huzur ararken
Evde unutuldu Mehmet Yıldırım

Aklından geçirdi geçen günleri
Hatırladı tek tek biten dünleri
Hasta yatağına gelmeyenleri
Görünce bozuldu Mehmet Yıldırım

Saçları döküldü gül benzi soldu
İçine matemler, kederler doldu
Yaşamak arzusu bile kayboldu
Yıkılıp savruldu Mehmet Yıldırım

Son senelerinde hep evindeydi
Gençliği dinçliği hayalindeydi
Vefasız dünyanın bilincindeydi
Yanarak kavruldu Mehmet Yıldırım

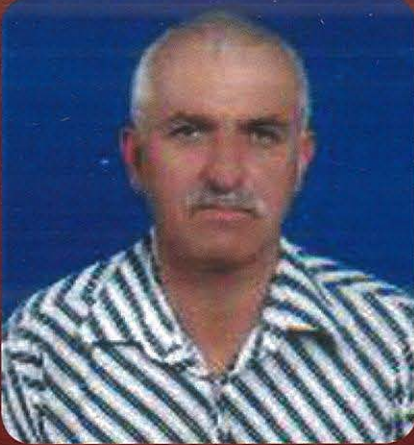
Son nefesi verdi sevdiği yerde
Hatırası kaldı çok senelerde
Ölüm çare oldu dermansız derde
Toprağa konuldu Mehmet Yıldırım

Mezarda çürürken cansız cesedi
Adı kalacaktır bizde ebedi
Yaşarken huzurlu gün göremedi
Şikayetsiz kuldu Mehmet Yıldırım

23.09.2010

Farklı Bir Avcı Hikayesi

Veysel Boz

Günün birinde iki arkadaş balık avlamaya karar vermişler. Ama hiçbir şeyleri yok. Düşünmüşler, ne yapalım? Haydi Topal Hüseyin dayıya varalım, o bizi kırmaz, boş çevirmez demişler. Bakkallık yapan Hüseyin dayının yanına gelmişler. Hüseyin dayı, biz böyle böyle karar verdik diyerek dertlerini ve ne yapmak istediklerini anlatmışlar.

Babam rahmetli Topal Hüseyin çok şakacı bir insandı. Gelen avcılara da şaka yapmak istemiş. demiş ki, bende dinamit yok ama, İsmail'in Memiş'te var. Gidin ona söyleyin. O sizi kırmaz verir, ama benim gönderdiğimi söylemeyin direk tembihleyerek yollamış. Avcı gençler Memiş dayıya gelip selam vererek planlarını anlatmışlar.

Dayı biz ava gideceğiz bize varsa dinamit ver demişler. Memiş dayı, yeğenlerim bir tek dinamit var alın vereyim demiş vermiş. Avcı gençler dinamitleri alıp bakkal gazi Hüseyin dayının yanına dönmüşler. O sormuş, dinamit verdi mi. Verdi ama bir tek şey verdi, başka yokmuş derler.

Topal Hüseyin rahmetli, yeğenler şura dudun dibine oturun, yarım saat sonra tekrar varın, o size yine dinamit verir demiş. Gençler dediğini yapmışlar oturup beklemişler yarım saat sonra tekrar varmışlar. Sanki az önce dinamit isteyenler onlar değilmiş gibi selam verip dertlerini anlatmışlar. Rahmetli komşumuz Memiş dayı, lan aslan yeğenlerim, bir tek dinamit vardı ama az önce iki a... geldiler. Onlara verdim diyerek sinkafı küfürler savurmuş. Bunun üzerine balık avlayacak olan gençler hızla oradan uzaklaşıp gitmişler.. Ama olay çabuk duyulmuş. O zaman cep telefonu ne gezer fisiltı gazetesi bütün köye bir anda kahveden başlayarak yaymış yaymış.

AYŞE ASLAN (SARIKIZ)

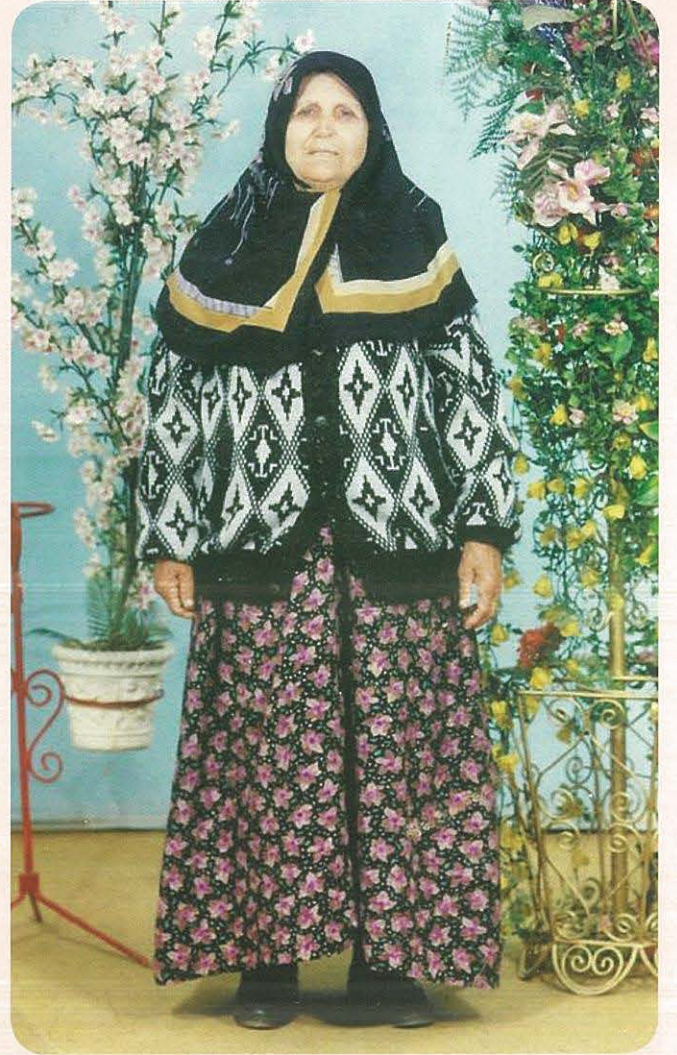
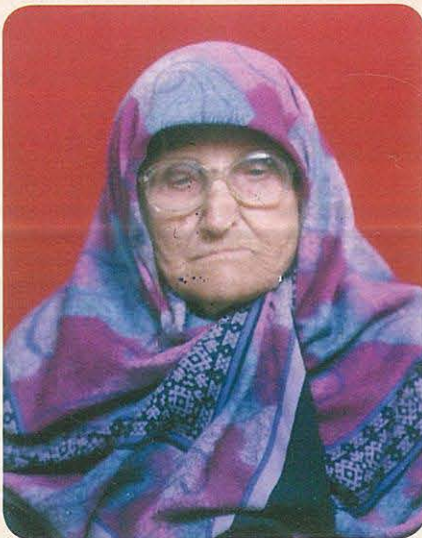
Sarikız demişler çocukken ona
Lakapla büyümiş gezmiş Sarıkız
Bir ömür tüketip gelince sona
Sondan sonsuzluğa geçmiş Sarıkız

Çetmide yaşamış tüm yıllarını
Tatmış çilesini acılarını
Hep kendisi vermiş son kararını
Yaşam biçimini seçmiş Sarıkız

Bekmezle evlenir huzurlu olur
Çocukları doğar mutluluk bulur
Kocası ölünce işte yorulur
Evlenmeye karar vermiş Sarıkız

Köseyle evlenir uğraşa girer
Rahat etmemiştir çok çile çeker
Hayatı boyunca rahatlık bekler
Şimdi bedenini sermiş Sarıkız

Üç oğlan iki kız Bekmez'den olan
Bir oğlan iki kız Köse'den kalan
Ahiret gerçektir bu dünya yalan
Bir gün gideceğiz dermiş Sarıkız

El yaylada iken kucak açarmış
Okul çocukları onda yatarmış
Yedirir giydiren iyi bakarmış
Akraba sırrına ermiş Sarıkız

Dünyada verilen süre bitince
Ecel hiç bakmıyor yaşlıya gence
Ölüm gerçekleşir vade yetince
Zaten yaşamaktan bezmiş sarıkız

Vadeyi bekleyen bu yaşlı kişi
Gece yarısında olmuş gidişi
Beden ölümüdür ruh dirilişi
Canını rahmana vermiş Sarıkız

Çetmide yaşlılar sıraya girmiş
Dünyadan bıkanlar berzah istemiş
Demek ki orası en güzel yermiş
Bizleri bırakıp gitmiş sarıkız

Çetmili kaybetti gönül erini
Gençler dolduramaz onun yerini
İyi anlayalım değerlerini
Paratoner olan fertmiş Sarıkız

Allah yaşlılara değer veriyor
Onlar belalara kalkandır diyor
Bu yüzden onlara saygı bekliyor
Dünyada bizlere setmiş Sarıkız

Şimdi rahat etsin yorulan beden
Ruhu meleklerle hesap verirken
Tüm sevenlerinden dua beklerken
Başka âlemlere geçmiş Sarıkız

14.10.2010

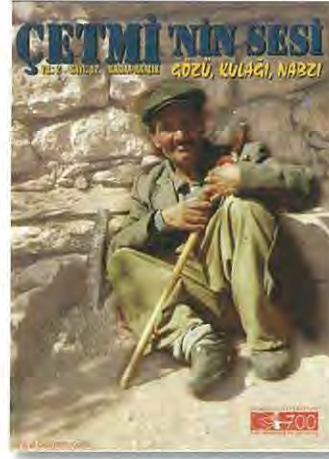
Çetmi'nin Sesi

Hakimiyet

Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı adına çıkartılan bir dergi var önümde. Çetmi'nin Sesi Dergisi. 12.yılda 52. sayıya ulaşmış. 52. sayının kapağında Anadolu kadınının muhteşem duruşunu ortaya koyan harika bir resim var. Yüzü, adeta geçmiş yıllardan kalan izlerle çizgi çizgi şekillenmiş. Bakışları o kadar berrak, gülümsemesi ve nasırlı elleri resmi tamamlıyor. Fotoğrafta görünenlerin ötesinde daha başka şeylerde vardır elbet... Geride bırakılmış koskoca bir hayattır karşınızdaki resimden görebildiğimiz17:38:26

Derginin sayfeleri arasında yapacağınız kısa bir yolculuk sizin karşınıza ummadığınız şahsiyetleri çıkarmakta... Başta dergiyi yayına hazırlayan Kerim Bozdağ ve Vakıf Başkanı Sayın **Mehmet Balcı** ile karşılaşsınız... Mehmet Balcı, kendini adeta başkanlığını yaptığı vakıfla beraber Çetmililere adayan önemli bir isim. Onun var olduğu mekanlarda İslam'ın hakikatlerine perçinlenmiş bir hayatın nasılına dair ipuçlarını görebilirsiniz. "**Çetmi'nin Sesinden**" isimli yazısı "O'nun Hayatı Kur'an'dı" başlığı ile çıkmış. Mehmet Balcı, eğitimci ilahiyatçı. Çetmi'de iki dönem belediye başkanlığı yapmış... Vakıf hizmetleri onun için "hayra hizmete vesile" olmaktan öte bir anlam içeriyor...Mübalağasız Mehmet hoca için 'hayatını İslam'a hizmete vakfetmiş bir güzel insan' diyebiliriz..

Biz dergi sayfelerinde gezintimize devam edelim... Antalya, Konya ve İzmir'de yaşayan Çetmililerin bir araya geldiği şenlikler düzenlenmiş bu şehirlerde... **Dr. Ali Özel** nefis bir yazı ile Antalya şenliğine katılan Çetmilileri anlatmış. Sonra **Mehmet Varol** köyünde yaşadığı olaylardan hareketle "**Bir Bardak Çay**"ın öyküsünü kaleme almış. **Hüseyin Eşiyok**, "Hoş Bir Hac Hikayesi" ile hacca giden Çetmililerden bir kesit sunmuş. İlerleyen sayfalarda kendisi ile gurur duyulan Dede Bozdemir isimli bir Çetmiliden

bahsediliyor. O, Antalya'da müteahhitlik yapan birisi ve vakfa bir dairesini bağışlayarak katkıda bulunmuş. Eğitimci **Şeref Çilek** "İlk Çocuk Olmak" ismini koyduğu yazısında önemli tespitlerle ailelere yol gösteriyor. Fransa'da yaşayan **Eyüp Akboğa** "İçimizden Biri" şeklinde takdim edilerek tanıtılmış... **Halis Yazıcı, Niğmetullah Uçar** ve Ramazan Bayramın şiirleri dergiye renk katmış. Kon TV Haber Dairesi Başkanı **Mustafa Tatlısu** ile Mavi Marmara Gemisi'nin Gazze yolculuğu hakkında enfes bir röportaj yayınlanmış... **Mustafa Ögüt**'ün örnek davranışı, **Veysel Gökğün** ile yapılmış röportaj ve Dışişleri Bakanı **Ahmet Davutoğlu** hakkındaki yazılar okunmaya ve değerlendirilmeye değer...

Çetmi'nin Belediye Başkanı Sayın **Osman Arı** okuyucularını "**Çetmi'ye Hizmet**" yazısı ile selamlıyor. "Çalışmalarımızda bize yön veren temel ölçü, "**hak, hukuk ve adalet**"le yol almaktır. Yolumuz çizgimiz ve ölçümüz bellidir. Bizler hiçbir zaman adaletten sapmayacağız. Halkımıza hizmet etmekten ve görevimizi layıkıyla yapmaktan başka bir derdimiz yoktur." diyor...

Dergi, on iki yıldır kesintisiz yayını ile doğrusu bizi şaşırtacak kadar içerik yönünden dopdolu ve doyurucu... Çıkaranları ve dergiye omuz veren bütün Çetmilileri kutlamak lâzım. Böylesi dergilerin yaygınlaşmasında büyük faydalar olduğu kesin. Çetmililer, adeta yaşadıkları dönemin tarihini kayıt altına alarak gelecek nesillere önemli bir belge armağan ediyorlar.

"**Keşke bizim de böyle bir dergimiz olsaydı**" sözünü yekinen tanıdığım kişilere söyletebilecek çapta güzel bir dergiyi çıkaran Çetmililer Vakfını ve yöneticilerini, onların şahsında tüm Çetmilileri kutluyoruz.

Musa Yeter - 05-10-2010 Konya Hakimiyet Gazetesi

Simdi Pekmez Zamanı

Zeki Oğuz

Bir yandan bağlar bozulurken bir yandan ocaklar hazırlanıyor, kocaman leğenler sürülüyor ocakların üzerine, şıralar dökülüyor leğenlere. Günler geceler boyu sürecektir bir uğraş başlıyor. Kışa dayanıklı üzümler hevenk yapıp tavanlara asılıyor, uzun kış gecelerinde yemek için. Ayva reçeli, kabak reçeli yapılıyor pekmezden. Bağların ortasına sergi yerleri hazırlanıyor üzüm kurutmak için. Anadolu'nun temel geçim kaynaklarından biri bağcılık. Özellikle dağlık bölgelerde böyle. Antik bölgelerde bulunan anıtların birçoğunda temel motif olarak asma ve üzüm motifi bulunuyor. Günümüzde Antik Kilistra'da bağcılık yok ama oralarda binlerce yıl önce bağcılığın varlığına dair izler var. Geçtiğimiz yıllar görkemli bir şirahane ortaya çıkarıldı. Köyün arazisi bağcılık için çok uygun olmasına rağmen bağcılık yapılmıyor.

Günümüzde, Tarım İl Müdürlüğü'nün verilerine göre 135351 dekarlık bir alanda bağcılık yapılıyor. Yunak, Yalılıyük, Cihanbeyli gibi ilçelerimizde hiç bağcılık yok. Buna karşılık Bozkır, Güneysınır,

Hadim ilçelerimizde bağcılık önemli bir geçim kaynağı olmaya devam ediyor. Buralarda esebalı, dimnit, ekşigara (keçimen) gök üzüm gibi hem kurutmalık hem pekmezlik üzüm üretiliyor. Tarım İl Müdürlüğü bu ilçelerimizde kıraç alanlarda susuz bağcılığı teşvik çalışmaları yapıyor ve alfonso lavelle, İtalya, razakı, orta sarısı gibi yeni çeşitler deniyor.

70 li yıllarda bir hastalık nedeniyle büyük darbe yiyen bağcılık yeniden diriliyor topraklarımızda. Her ekonomik olayda olduğu gibi bağcılıkta kendi kültürünü yaratıyor. Bağ bozumu günleri gelince köyler bir şenlik havasına bürünüyor. Bağ bozumuna gidecek genç kızlar en güzel giysilerini giyerek giderler bağlarına. Kimi köylerde üzümlere alaca düşmeye başlayınca bağ bekçisi tutulur. Bekçiden izinsiz kimse giremez bağa. Tadımlık dışında bağ sahibi bile üzüm yolamaz bağından. Üzümler tam olgunlaşınca ihtiyar heyeti karar verir bağların bozulacağı güne. O gün herkes bağına gider ve bozum başlar.

Geçmiş yıllarda Sille’de bağbozumundan önce üç hafta Perşembe günleri yukarı bağlarda şenlik yapıldı. Bazı baranalar saz ekipleriyle birlikte Çarşamba akşamından başlardı şenliğe. Söğütlü vadisine ağaçların kuytusuna oturan baranalar Perşembe akşamına kadar çalıp söylerlerdi. Gereğiler denirdi buna. Esebalı genellikle gölge yerlerde kurutulur. Diğer çeşitler bağların ortasına düzenlenen yerlerde sık sık karıştırılarak kurutulur.

Pekmezlik üzümler çarışta çiğnenerek ezilir. Çıkan şıra kazanlara doldurularak bir ocakta hafifçe ıltılır ve içine ak toprak atılarak dinlenmeye bırakılır. Daha sonra ocaklar yakılarak kazandaki pekmez büyük leğenlere dökülür ve kaynatmaya başlanılır. Pekmez kaynatma zahmetli bir iş olduğu için komşular yardımlaşır. Kaynayan pekmezin köpürüp taşmaması için kevgirlerle sürekli karıştırılır. Kimi ailelerde yaşlılar pekmezin ne zaman olgunlaştığını kıvama geldiğini bilirler. Bilmeyenler ise kaynayan

pekmezden biraz alarak bakır bir tabağa koyarlar. Pekmez tabağın tabanında iz bırakıyorsa olmuş demektir. Komşular çoğu zaman bir ocağı birlikte kullanırlar.

Kimi bağ sahipleri bağın bir kısmını bozmazlar, gelecek konuklarına ikram etmek için en iyi üzümleri dalında bırakırlar. Türkülerimize bile girmiştir bağlarımız. Aksine türküsünde olduğu gibi.

*“Gine yeşillendi anam
Meram bağları...”*

*Bağlar gazeli türkümüzden
dizelerle noktalayalım sözü.*

*“Bağa vardım üzüme
Çıbık değdi gözüme
Çıbık seni keserim
Yar göründü gözüme*

*Bağa girdim budanmış
Güle bülbül dadanmış
Ben yarime gül demem
Gülü seven aldanmış. “*

AYŞE BAKDEMİR

Vefat haberini dergide gördüm
Dünya değiştirmiş Ayşe Bakdemir
Önceden duymadım buna üzuldüm
Ömrünü bitirmiş Ayşe Bakdemir

Bin dokuz yüz on beş yılında doğmuş
Emin Yusuf ile evlilik kurmuş
Kendine saygılı evlatlar bulmuş
Mutluymuş gülmüş Ayşe Bakdemir

Çetmide yaşarken huzur bulurdu
Çocukarı için hayaller kurdu
Çetmiden ayrılmak istemiyordu
Köyünü severmiş Ayşe Bakdemir

Büyük oğlu mimar Konya'da yaşar
Küçük oğlu onu anar ve arar
Yaşanmış binlerce hatırası var
Güzellik istermiş Ayşe Bakdemir

Oğlu Almanya'dan yurda dönünce
Konya'ya göçtüler seneler önce
Gurbette köyünü çok özleyince
Gezmeye gelirmiş Ayşe Bakdemir

Kocası ölünce bazen dalmıştır
Yaşadığı evde yalnız kalmıştır
Kapısını her gün kızı çalmıştır
Sürekli gel dermiş Ayşe Bakdemir

Yanındaki evde kızı oturur
İhtiyacı olsa ona duyurur
Oğlanları her an yardımcı olur
Ziyaret edermiş Ayşe Bakdemir

Kendi evindedir son ana kadar
Yalnızlığı sever o halde yaşar
Kim bilir belki de tefekkür yapar
Etrafı izlermiş Ayşe Bakdemir

Son zamanlarında hastalanıyor
Yan komşusu kızı kucak açıyor
Çocukları ona iyi bakıyor
Ümidi yitirmiş Ayşe Bakdemir

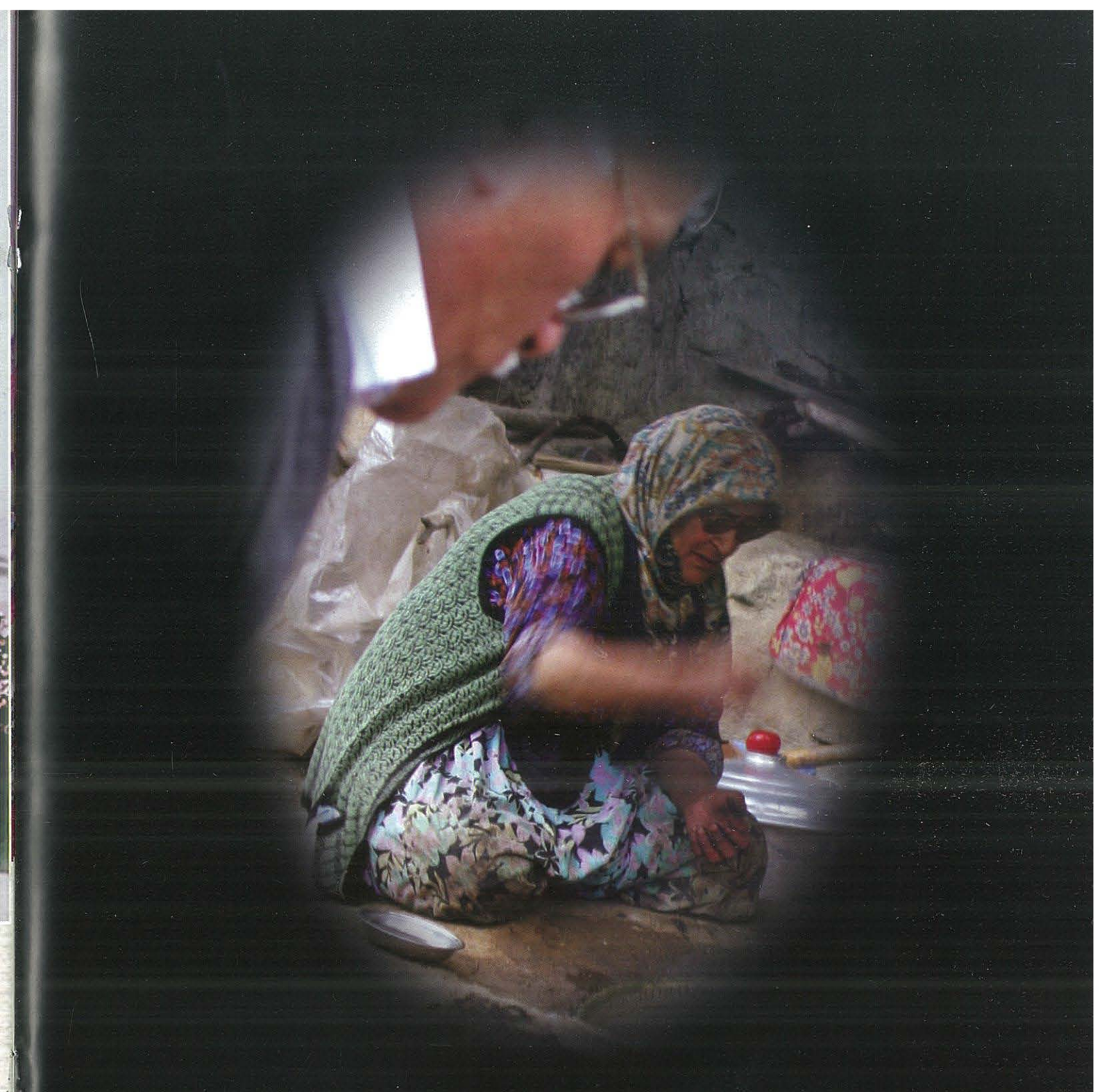
Haziran ayında dermansız kalır
Evinde yatarken canı daralır
Bu dünyada son kez bir nefes alır
Sonra onu vermiş Ayşe Bakdemir

Vadedilmiş olan süresi dolmuş
Eceli gelince dertten kurtulmuş
Toprağa girince huzuru bulmuş
O günü beklermiş Ayşe Bakdemir

Konya mezarlığı yer açmış ona
Sadık yarı toprak almış koynuna
Fatıha beklermiş bizden ruhuna
Her zaman özlermiş Ayşe Bakdemir

03.09.2010

Delimemişlerin İbrahim Uslan'ın eşi

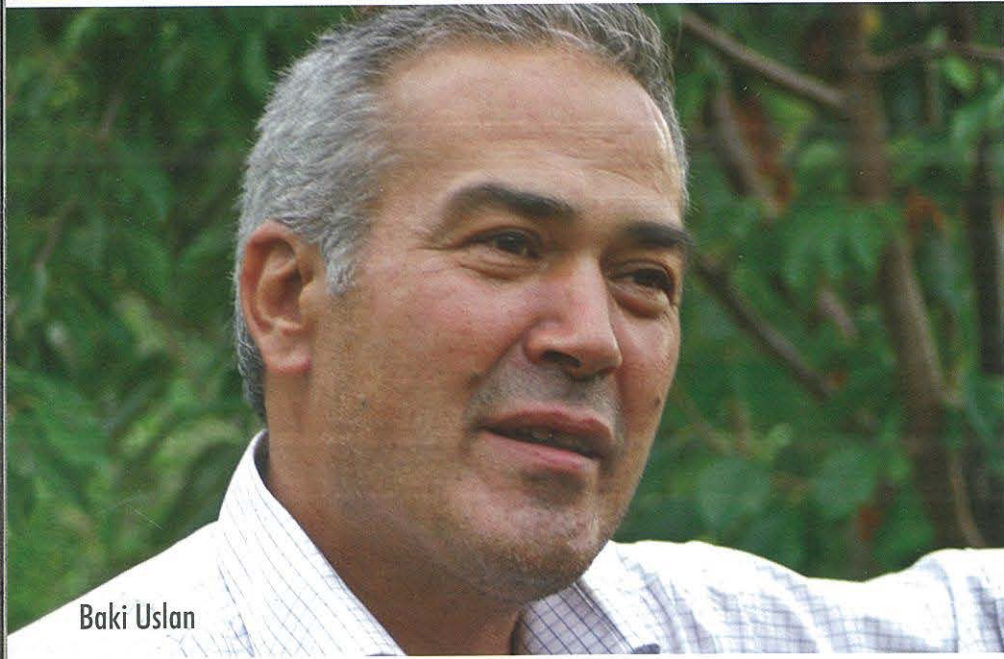
Alime Uslan

**30 Ekim 2010 tarihinde
Konya'da vefat etmiştir.**

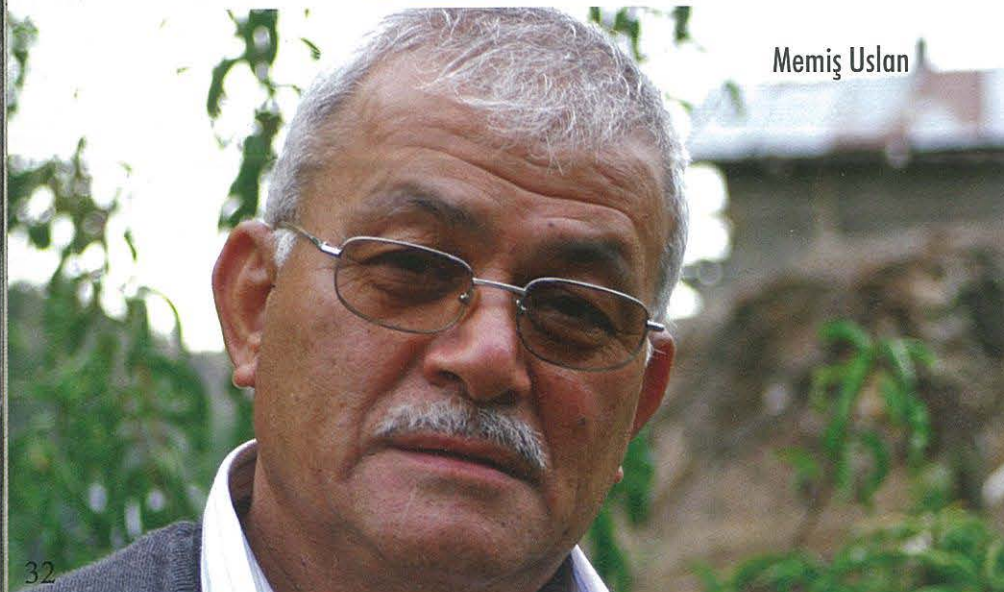
Merumeye Allah:cc'den rahmet, yakınlarına

BAŞSAĞLIĞI DİLERİZ

Bursa'nın ÇETMİLİLERİ

Baki Uslan

Memiş Uslan

Nureddin Özel

Bu yazıyı size Bursa'dan yazıyorum. Her ayın son pazartesi akşamı Bursa'da ki Çetmililer, Baki Uslan'ın halı sahasında toplanıyorlarmış ve bu toplantıda geçen ayın değerlendirmesini yapıyorlar, çay içiyorlar köyden kentten bahsediyor hasret gideriyorlarmış...

Tabi bu toplantıya her zaman herkes gelemiyormuş... Nasip olup benim de katıldığım son toplantıda Mehmet Bircan, Yusuf Aydoğdu, Mustafa yazıcı, M. Ali Koç, Mahmut Cengiz, Ömer koç, Mehmet Aydoğdu (katip ali Mehmet abi) Hüseyin Yazıcı, Mehmet Akif Özgül, Kenan Gökgün, Hüseyin Gökgün, Hasan Karaçam, Baki Uslan, Ali Bircan, Samet Balcı ve bendeniz olmak üzere onaltı kişiydik...

Toplananlar Çetmili olunca yine Çetmi'den konuştuk, tomatalı kömbe, selemlı gatmer gaymaklı sıkma olmasa da, Baki abinin ikram ettiği çayları hörbüldeterek içtik afiyetle...

Dergide Bursa'da ki Çetmililer gününün es geçildiğini, buradaki çalışmalarından falan fazla bahsedilmediğinden söz ettiler... Derginin Bursa'da dağıtımının aksadığını anlattılar... Ben de yeni vakıf yönetimine girmiş biri olarak önemli bir insan edasıyla, "hı, hı evet haklısınız" diye dinledim anlatılanları...

Politikacılar gibi notlar aldım, "aksaklıkların en kısa zamanda giderileceğine bu aksamaları başkana ileteceğime dair sözler verdim" Öyle ya, vakıf yönetiminde olmak kolay değil! Bir sürü sorumluluk ister!...

İşin sakası bir tafra, hoşuma gitti bu toplantı ve bu toplantıların firesiz katılımıla yapılmasına devam edilmesi için hepimiz temennide bulunduk.

Sonra bir kağıt çıktı ortaya. Toplantıya katılanlar isimlerini yazdılar ve imzaladılar isimlerinin karşısını. Birden Hızır eli değmiş gibi gittikçe çoğalan para dolaştı elden ele, en son Çetmili'de parayı bir miktar çoğalttıktan sonra bu toplantının kasasını tutan hemşerimize uzattı, sonra 1250 liramız oldu dediler. Bu toplanan parayı vakıf bünyesine girmeden, ihtiyacı olan hemşerilerimize küçük yardımlar yaparak değerlendiriyorlarmış. Ben, hemen ihtiyaç sahibi birini söyleyecektim ki, aynı ismi benden evvel birisi söyledi. İsabet olur diye bende destek verdim fikre. "Yedi yüz ellisini gönderelim" dedi başka birisi... ve sanırım gönderdiler ve

Mahmut Uçar

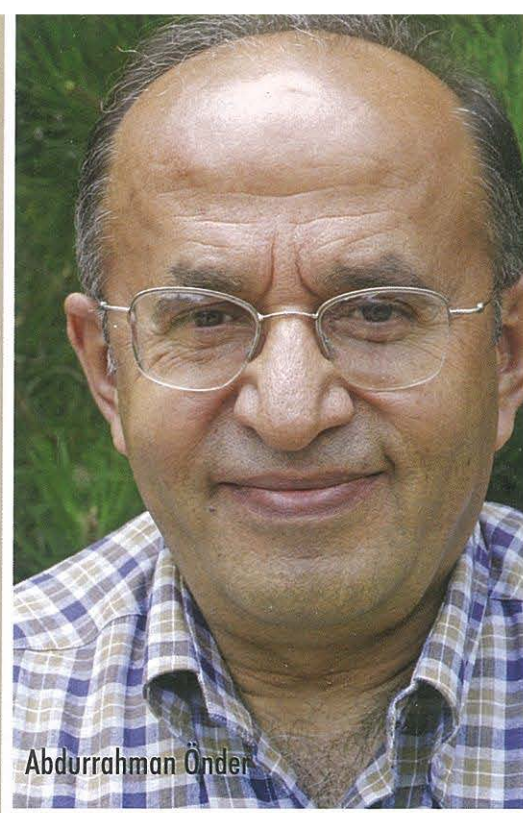
o kardeşimizin sorunlarını tam çözme de bir miktar yarasına merhem oldu...

Bursa'dakilerin hepsinin maşallahı var, birisi sanki "dere boyuna gidelim üzüm yiyelim" der gibi, "pazar gün buradaysan kestane toplamaya gidelim" diye davet etti. Başka biri, "Pazar günü bizim bahçeye gideceğiz gelersen saç böreği yapacağız" dedi, (saç böreği bizim allı Şamlı gatmerin şehirlicesi) gerçi sağ olsunlar bizim Çetmili kardeşlerimizde çok bir değişme yok, aynı sıcaklıklarını ve dostluklarını koruyorlar. Ama lazın dediği gibi, "bizim gatmer adı değiştirmiş ne yapacaksın?" Belki bittinin ortalıkta görünmeyiş de bu sebepten olsa gerek, adını değiştirmek çok ağına gitmiş olduğu için ortalıkta görünmüyordur kim bilir?

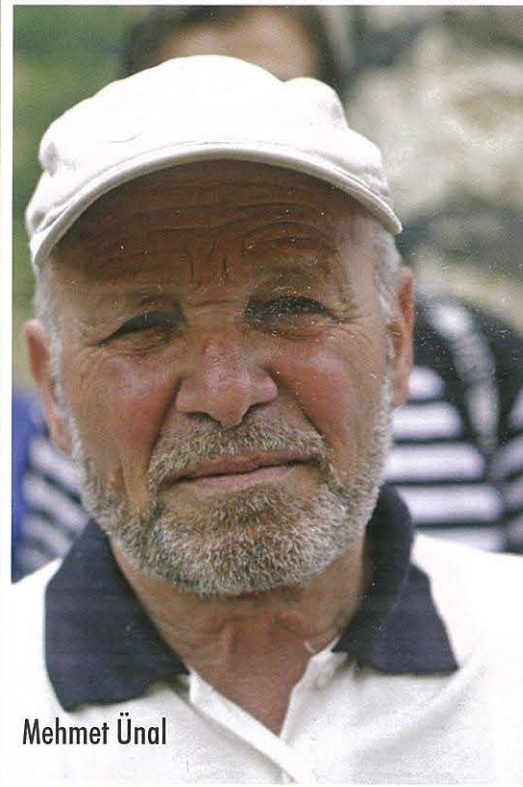
Bursa'dakiler iyi maşallah, işleri de iyi, aşları'da. Allah daha da iyi eder inşallah.

Çünkü benim hep söylediğim bir şey var "Çetmilinin ekonomik problemini çözmek lazım, ekonomik problemi olmayan ve cebinde parası olan bir Çetmili, sadakasını da verir zekatını da, vakfa da yardım yapar, zor durumda olan hemşerilerine de..."

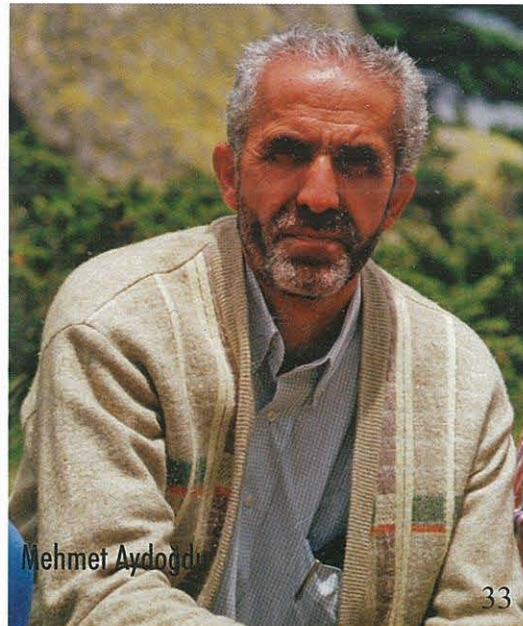
Eskiden mektup yazdık mı, mektubun sonuna, daha kestane nasıl bir şey olduğunu görmeden, tadını lezzetini bilmeden eklerdik; "Kestane kebab, acele cevap" diye... Şimdi Bursa'da ki Çetmili kardeşlerimiz kestane nasıl demek olduğunu biliyor... Maşallah Allah daha çok versin, "bir çoğunun şehrin kenarlarında kestane bahçeleri var" desem çok fazla abartmış olmam, hele Göbüt Mehmet abinin Ulu dağın eteğindeki bahçesine birde biraz yelli bel rüzgarı, biraz Boz dağ kekiği, birazda gaynar mugar kokusu getirsen köyümüzün yaylarından hasretliğinden başka hiçbir eksik kalmıyor.. Hoşça kalın.

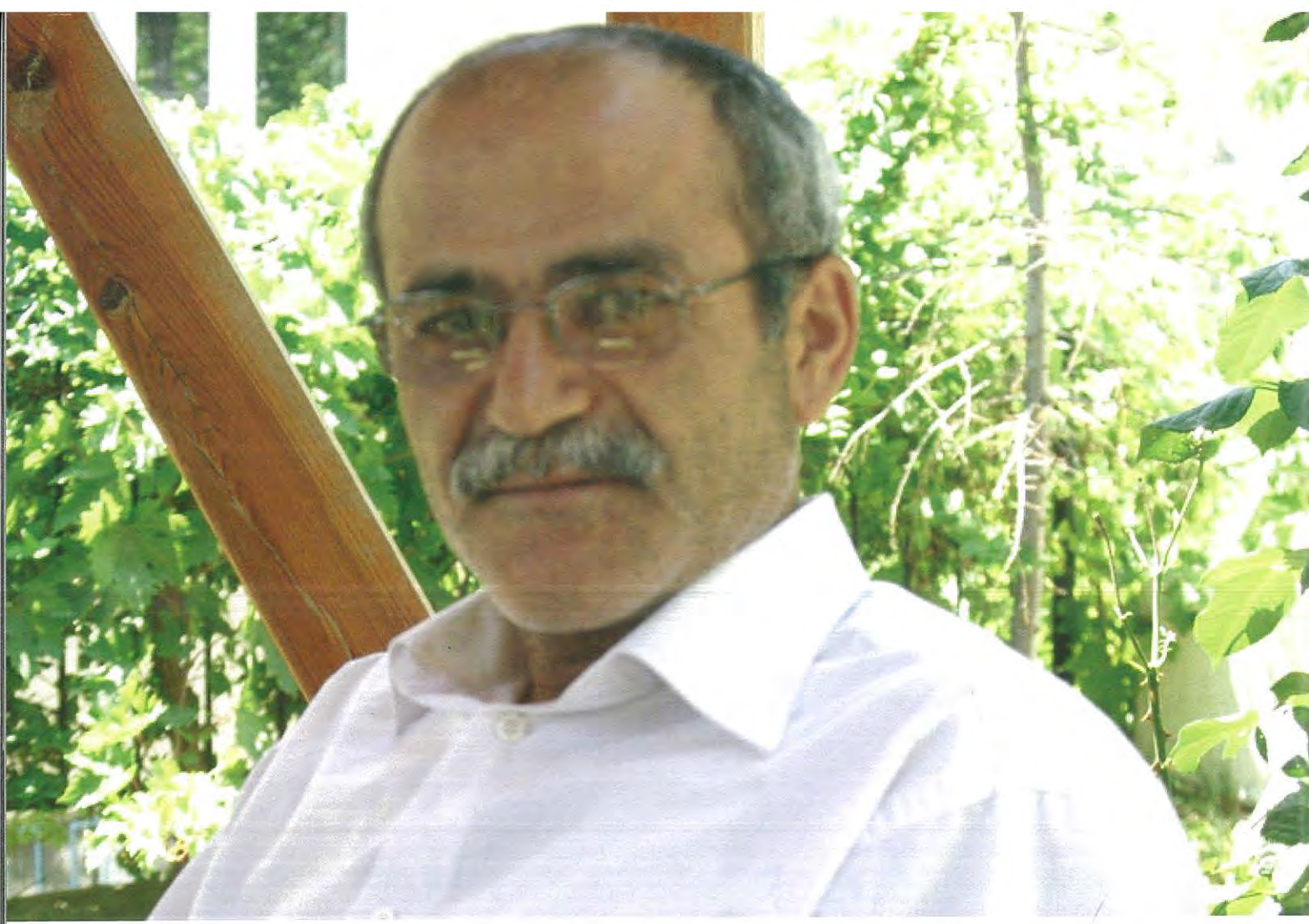
Abdurrahman Önder

Mehmet Ünal

Mehmet Aydoğan

Ben Böyle Gördüm

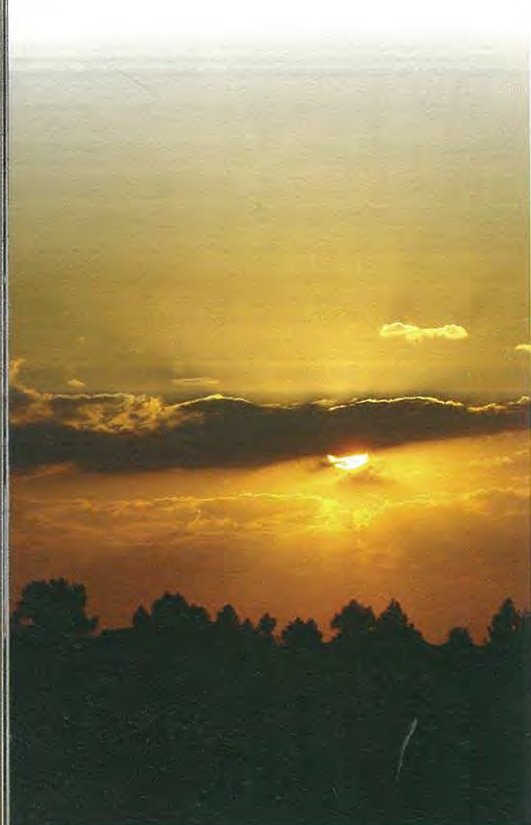
Şeref Çilek

Sevgili Dostlar; İnsan, yaşadığı, nefes alıp verdiği süre içinde devamlı olarak çevresinden bir şeyler öğrenir, çevresine bir şeyler öğretir. Çoğu zaman hayatın akışı içinde bunun farkında bile olmaz. Olabildiğince doğal, olabildiğince kendi haline olduğu için etkileşimin farkında değildir. İzlediğini düşünse, söz ve hareketlerinde tutukluklar başlar, panikler. Hani bir kamera ile kayıt edilse de sonra kendisine izletilse, neler hisseder acaba?

İnsanın zihnine silinmeyecek şekilde kazındığı için unutamadığı hatıraları vardır. Unutamayışının

nedeni; görerek, yaparak, yaşayarak kendini bizzat olayın içinde bulması ve bomboş tertemiz bir belleğe kayıt etmesidir... Aynı ve benzer sahneler tekrarlandıkça bellekteki iz derinleştiği için kişi ile birleşir, bütünleşir. Çocuklukta çevrenin yeni keşfedildiği yaşlarda öğrenilenler ömür boyu birlikte yaşayacak anılardır. Bu anılar hayat anlayışımızı, hayatın akışını, davranışlarımızı, kişiliğimizi belirler. Yapılan uyarılara karşı da savunma hazır. "Ben böyle gördüm, böyle öğrendim." Kimden gördü acaba? Kimden öğrendi? Tabi ki büyüklerinden.

Bilgisayarlardan bu kadar yaygın kullanıma girmeden önce yazılar elle yazılır veya daktilo makineleri kullanılırdı. Yazılan yazının ikinci üçüncü nüshası için sayfalar arasına karbon kâğıdı konurdu. İlk defa kullanılan karbon kâğıdı öncesinde tertemiz olduğu için üzerinde yazılan yazı okunabilir. Daha sonra birkaç defa kullanılsa bile ilkyazının

izleri kadar derin izler oluşmaz. Günümüzdeki bilgisayar diskleri ve diğer manyetik kayıt araçları da aynı değil mi? İlk kayıt edilen bilgilerin izleri bir daha silinmiyor. Defalarca formatlansa bile izler kalıyor, ilk bilgilere ulaşılabilir. İnsanın ilk öğrendiği bilgiler, üzeri tozlanmış huyları, davranışları, şartlar oluştuğu zaman tekrar nüksetmiyor mu?

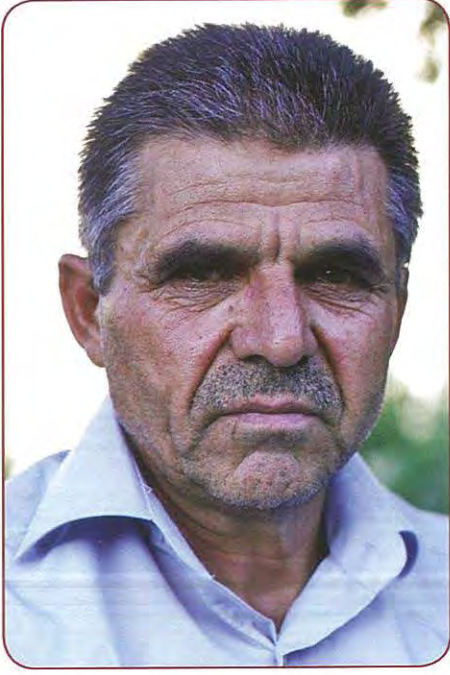
İlk defa bulunduğumuz bir ortamda çevremizdekiler nasıl davranıyorsa biz de öyle davranırız. Her şeyi yeni öğrenmeye başlayan çocuk, ana baba ya da diğer büyükleri örnek almıyor mu? Ana babalar; misafir, arkadaş, komşu, akraba, aile büyükleri ile olan ilişkilerinde çocuklarına yol yöntem gösterdiğinin farkında mı? Anne, kocasına karşı davranışlarında kızına sende kocana böyle yapacaksın, böyle davranacaksın dediğinin yol gösterdiğinin farkında mı? Baba, karısına karşı davranışlarında oğluna sende karına karşı böyle

yapacaksın, böyle davranacaksın dediğinin yol gösterdiğinin farkında mı? Kendinden küçüklere model olduğunu unutma sevgili okuyucu...

Delikanlı genç kız evlenip mutlu bir şekilde yaşarken. Bir gün eve tavuk alırlar, tavuk pişer sofraya gelir. Tavuk bütün olarak pişmiş halde sofradadır. Boyun ve kuyruk tarafından iki üç santim birer parça kesilmiş gövdenin yanına konmuş pişirilmiş. Damadın dikkatini çeker ve gelin hanıma sorar. "Karıcığım neden bu iki parçayı kesip yanına koydun?" "Daha lezzetli olması için" der gelin. Damat şaşırır ne alakası var aynı tencerede bütün veya parça halinde pişince lezzeti değişir mi? Anlayamaz, olayı biraz daha eşeleyince gelin hanım der ki. "Annem öyle yapardı, ben annemden öyle gördüm" Damadın iyice kafası karışmıştır. Kayın validesine gider olayı anlatır ve sebebini sorar. Kayın valide açıklama yapamaz ve aynı cevabı

verir. "Annem öyle yapardı, ben annemden öyle gördüm." Damat pes etmez ebesine gider durumu anlatır ve sebebini sorar. Şöyle der ebe; "Yavrum eskiden böyle boy boy küçüklü büyüklü tenceremiz yoktu. Küçük bir tenceremiz vardı. Tavuk sığmazdı, bende boyun ve kuyruk tarafından biraz keser yanlara sıkıştırır sıgırdırırdım. Bunun lezzetli olması iyi pişmesi ile bir ilgisi yok." Damat bey olayı anlamıştır. Kıratın yanında duran huyundan suyundan bir şeyler kaparmış. Kör ile yatan şaşı kalkarmış. Üzüm üzüme baka baka karararmış...

Hayat büyükleri taklit etmekle başlar onların yerini doldurup yapması gerekenleri yaparak devam eder. Yerine kendin (aslında senden bir önceki) gibi birini yetiştirdiğin zaman sona erer. Doğrusu, gördüğünü olduğu gibi kabullenmek değil, önce sorgulamak olmalı. Allahın verdiği akli kulanmalı.

Bizim Köyün YİĞİTLERİ

Halis Yazıcı

Saygıdeğer Çetmi'nin Sesi okurları ve bütün Çetmili hemşerilerim bundan önceki sayımızda Çetmi'nin güzellerini zikreden bir yazı yazmıştım. Bundan böyle birkaç sayı için yazmamayı biraz ara vereyim dostlarımız bana ayrılan sayfaları doldurur diye düşünüyordum. Maalesef dergimizin emektarlarından Antalya'da bulunan muhterem kardeşimiz Kerim Bozdağ telefonla arayarak ricada bulundu dedi ki ben senin yazılarını daha fazlası ile bekliyordum Çetmi temsilcisi Hüseyin beyin gönderdiği yazılarda seninkiler yok... mümkünse acele kat kat daha fazlasını, hatıralarını ve başka yazı ve şiirlerini bekliyorum dedi. Bu vesileyle yine karşınızdayım. Aklıma şu geldi, bundan önce güzellerimiz dedim şiir yazdım. Bizim bir de yiğitlerimiz var. Onların da hakkını verelim diyerek kalemi elime aldım. Hoş görüleceğini umarak bütün Çetmililere ve Çetmi'nin sesi okuyucularına saygılar sunarım.

Mehmet Çetin

Sevginizle doldu içim
Bizim köyün yiğitleri
Canım feda size
Bizim köyün yiğitleri

Boğaziçi köylerinden
Yiğit çıkar her evinden
Sultan Fatih erlerinden
Bizim köyün yiğitleri

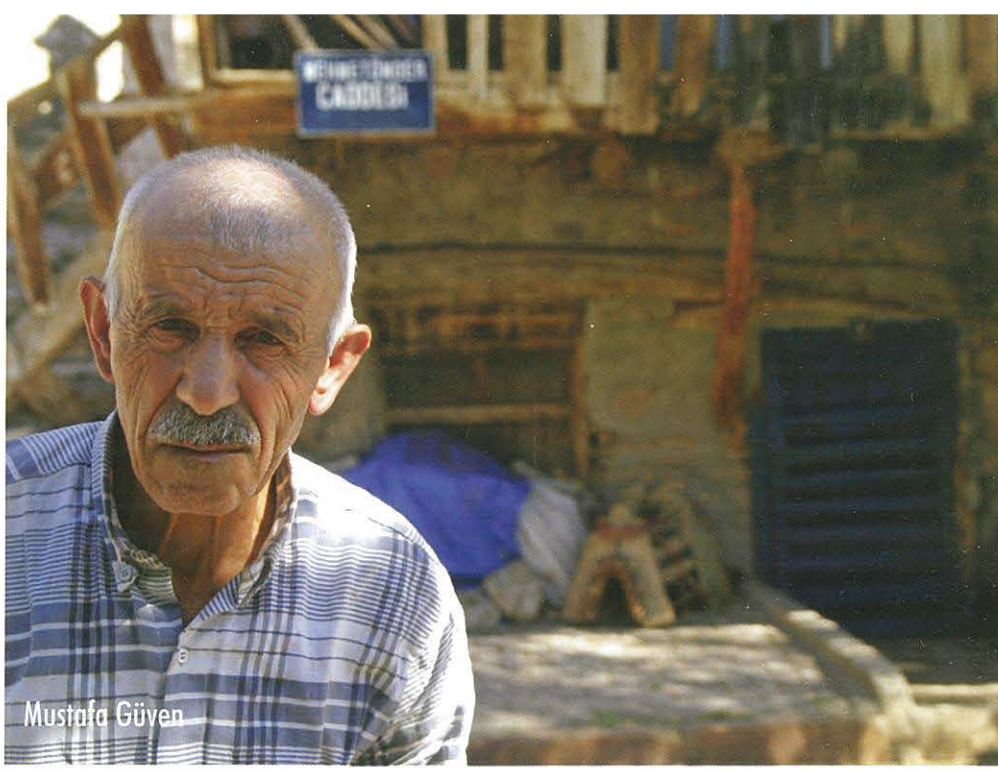
Selviye benzer boyları
Ali'ye benzer huyları
Çepni'lerdendir soyları
Bizim köyün yiğitleri

Bakışları nazlı nazlı
Kimi evli kimi sözlü
Sevda çeker gizli gizli
Bizim köyün yiğitleri

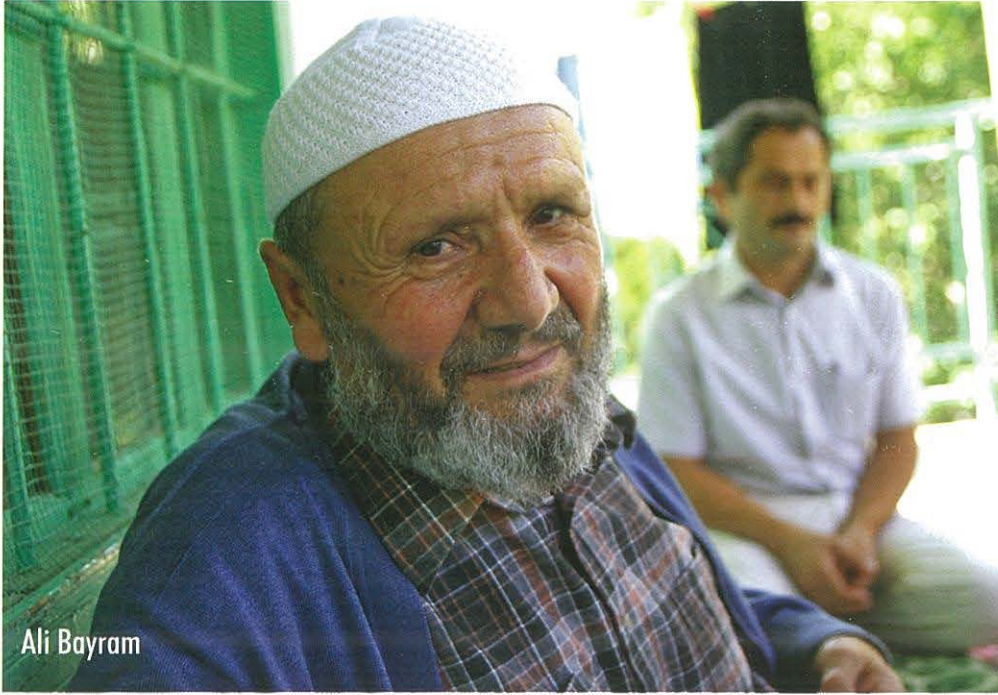
Rüyaları hayra gelsin
Hayırlı ömürler versin
Hepsi muradına ersin
Bizim köyün yiğitleri

Güle benzer simaları
Gülşen olsun yuvaları
Ağlamasın anaları
Bizim köyün yiğitleri

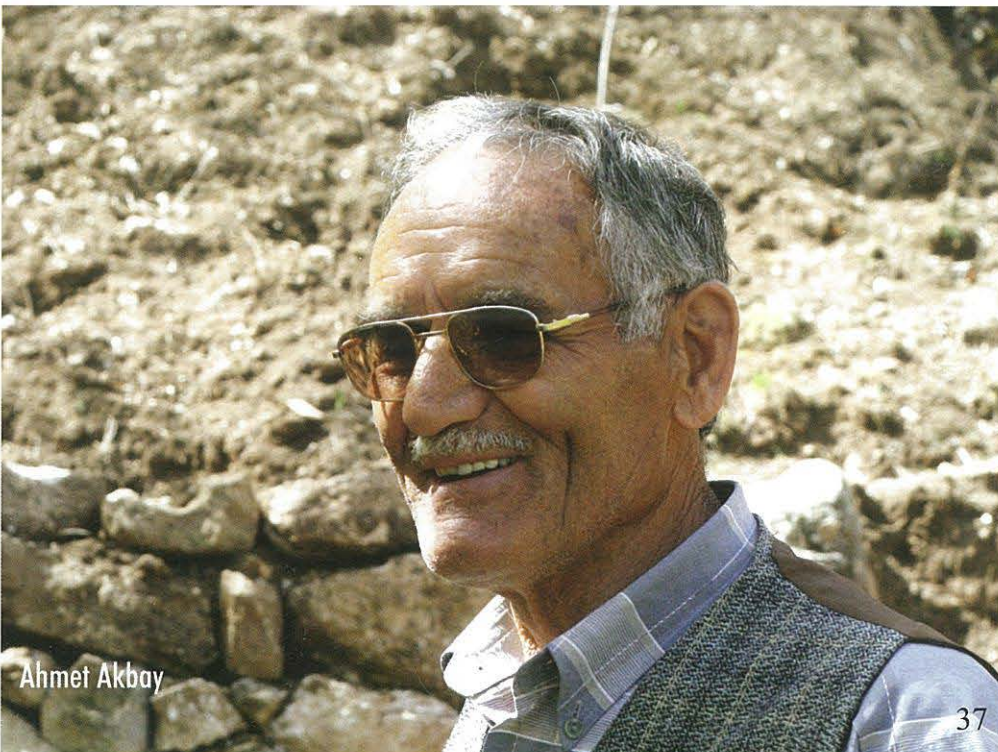
Erbaş olup er olacak
Dikkat selam duracak
Güzellere yar olacak
Bizim köyün yiğitleri

Mustafa Güven

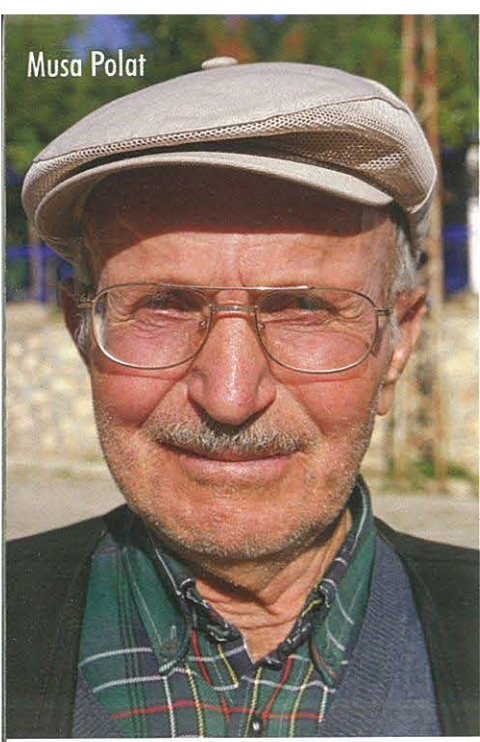

Ali Bayram

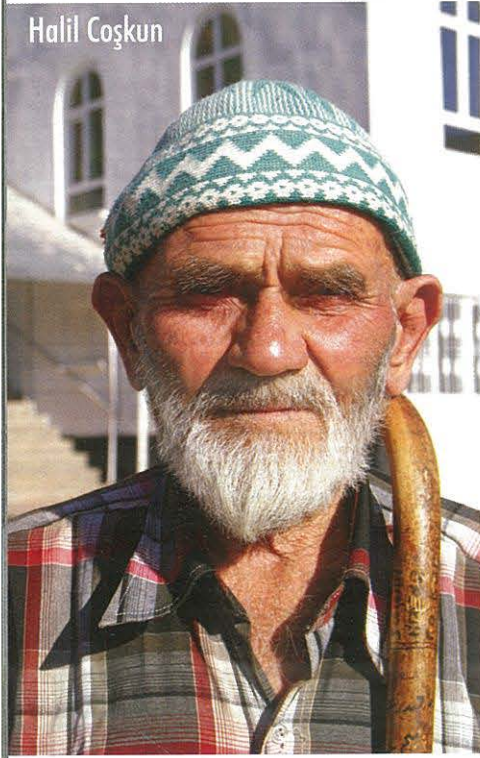

Ahmet Akbay

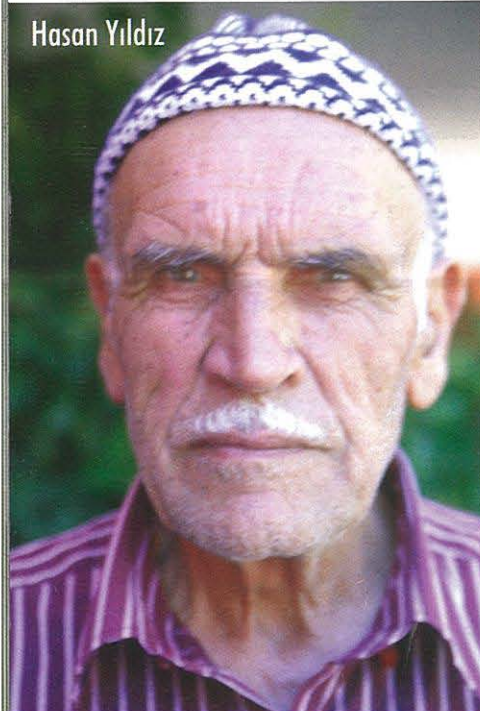
Musa Polat

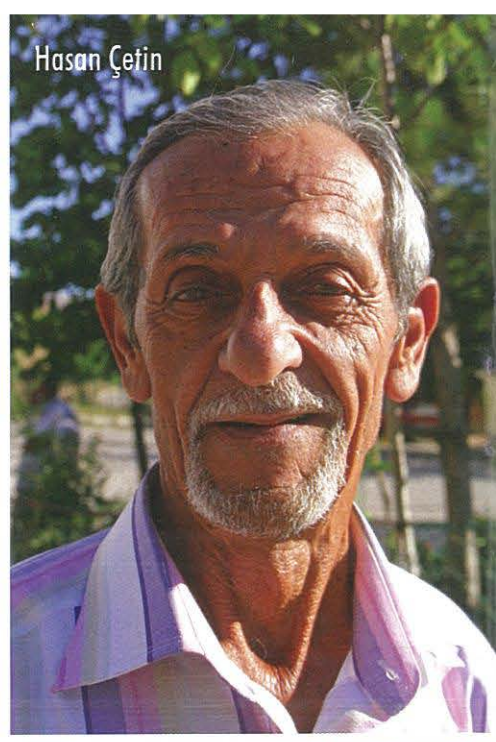
Halil Coşkun

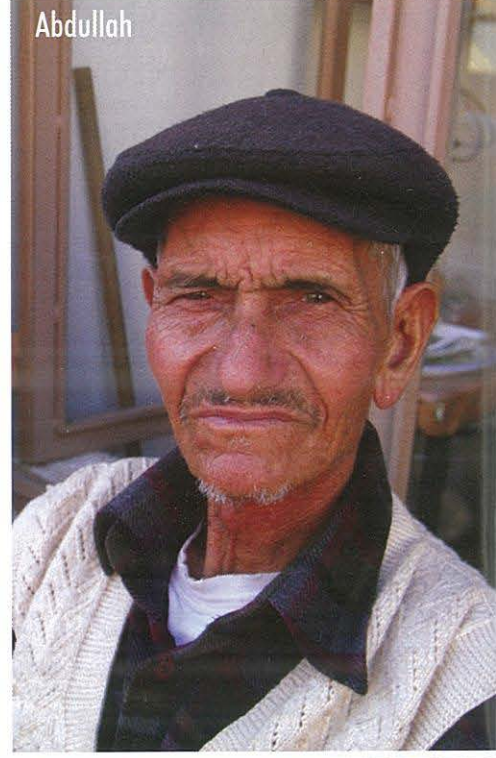
Hasan Yıldız

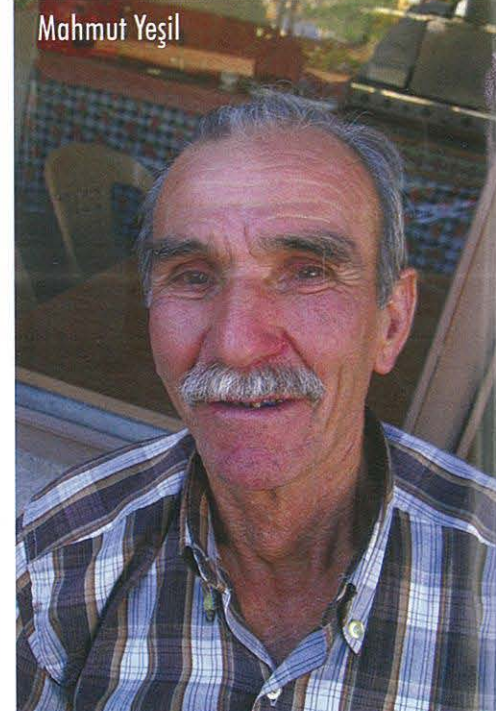
Hasan Çetin

Abdullah

Mahmut Yeşil

Sevecendir güler yüzleri
Saygı değer tatlı sözler
Methu senalara değer
Bizim köyün yiğitleri

Yaşlı olduk gayrı bizler
Sağolun varolun sizler
Uzunca olsun ömürler
Bizim köyün yiğitleri

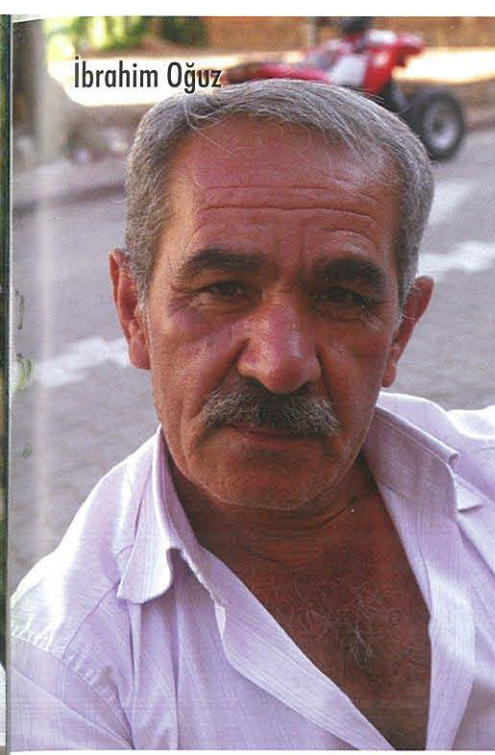
Sevda çeken yanar durur
Sanma ki gönül yorulur
Sevdiğini arar bulur
Bizim köyün yiğitleri

Aşık coşar kalem coşar
Bu gönül ki neler yaşar
Yolu gurbete düşer
Bizim köyün yiğitleri

Öğüt almış hocasından
Duman tüteri bacasından
Yanar yarin sevdasından
Bizim köyün yiğitleri

Köyümün şerefi şanı
Şimdi belli nişanı
Kibardır giyim kuşanı
Bizim köyün yiğitleri

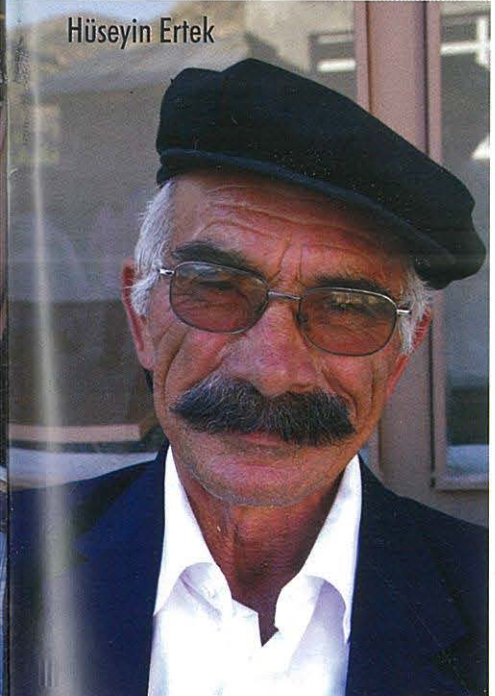
İbrahim Oğuz

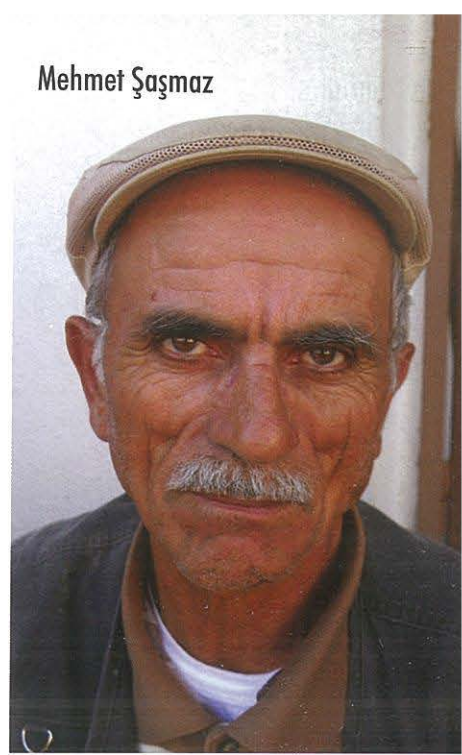
Niyazi Ertek

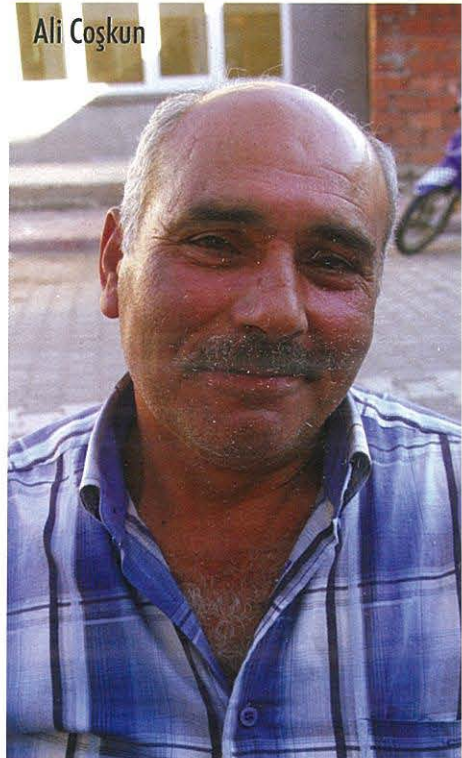
Hüseyin Ertek

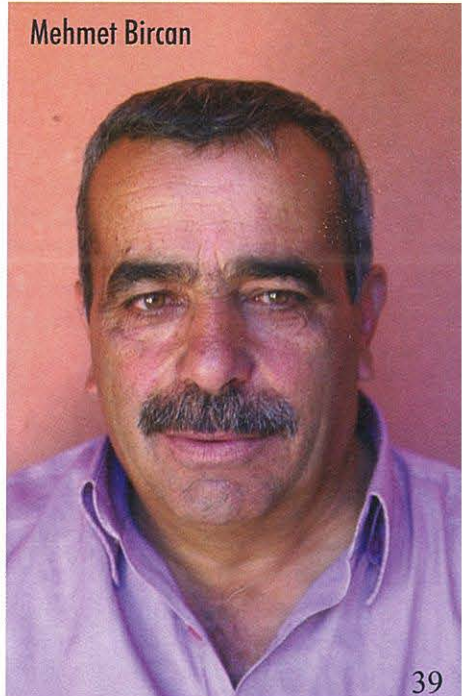
Mehmet Şaşmaz

Ali Coşkun

Mehmet Bircan

Methu senalar eyledik
Aslı olanı söyledik
Toprağa yiğitler verdik
Bizim köyün yiğitleri

Cemiyette hizmetkardır
Çile çeker cefakardır
Her haliyle fedakardır
Bizim köyün yiğitleri

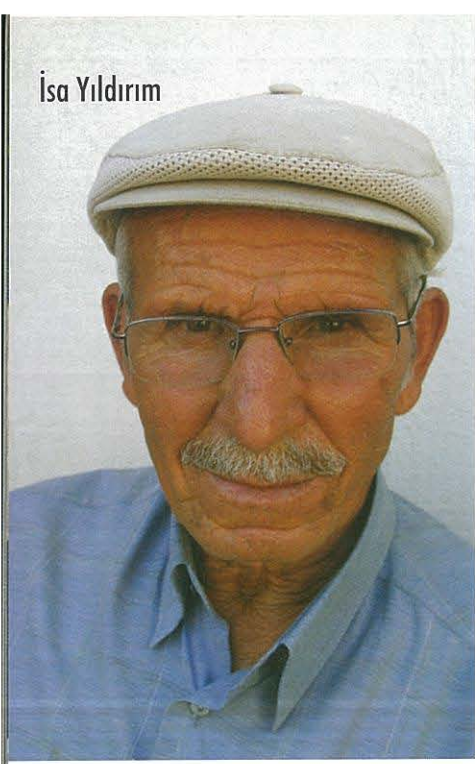
Asker olur vatanına
Hiç aranı vermez düşmanına
Canım kurban olsun sana
Bizim köyün yiğitleri

Yüce dağlar aşar gider
İlden ile koşar gider
Seller gibi coşar gider
Bizim köyün yiğitleri

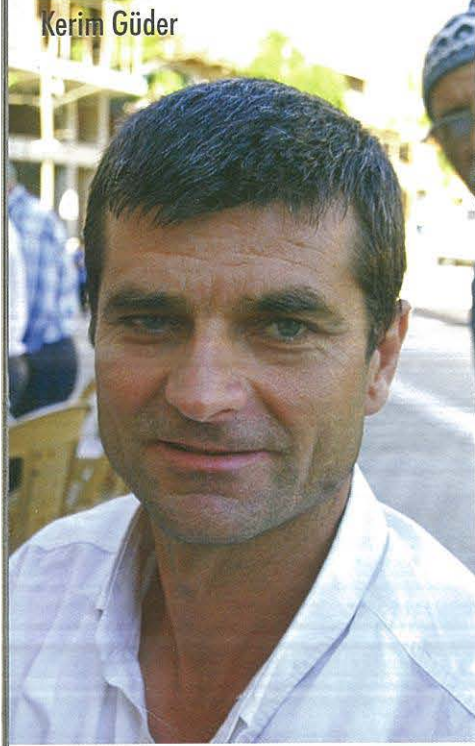
Aatasına dedesine
Rahmet olsun hepisine
Yazdım Çetmi'nin sesine
Bizim köyün yiğitleri

Aşka gelince söylerim
Sizleri candan severim
Gözlerinizden öperim
Bizim köyün yiğitleri

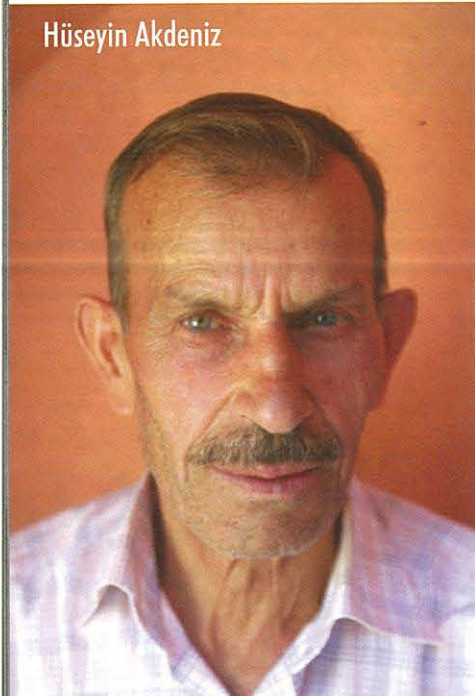
İsa Yıldırım

Kerim Güder

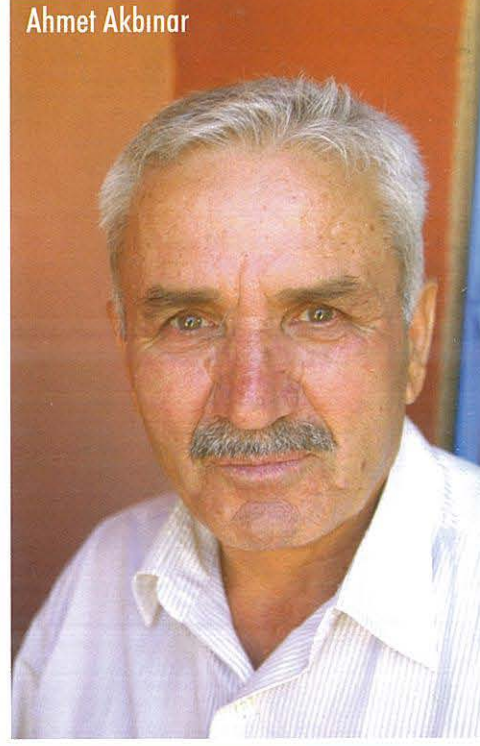
Hüseyin Akdeniz

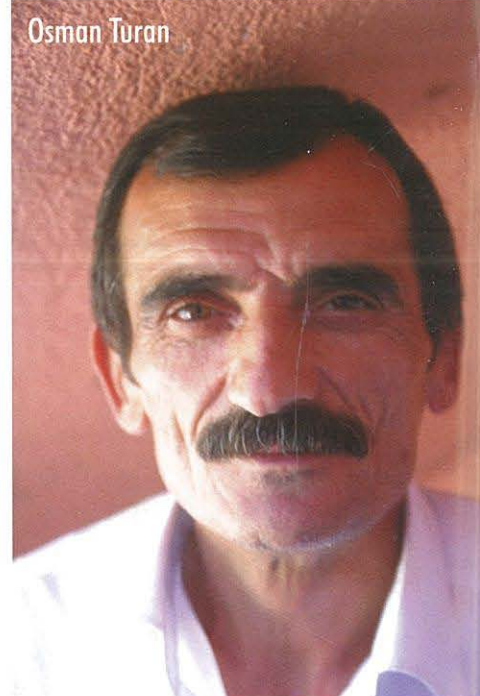
Veli Ergül

Ahmet Akbınar

Osman Turan

Yiğitlerin hatırına
Yazı yazdım satırına
Bakmayalar kusuruma
Bizim köyün yiğitleri

Saygıyı sevgiyi bilir
Hem sever hemi sevilir
Terbiyeyi iyi bilir
Bizim köyün yiğitleri

Irgat olur ekin biçer
Kimi gurbet ele göçer
Ekmeğini taştan söker
Bizim köyün yiğitleri

İşte gençlik işte meydan
Sevmek sevilmeektir sevdam
Halis dede size hayran
Bizim köyün yiğitleri

'ÇİĞLİK'

'Ev sahibi sandım kendimi, emanetçiyim bilemedim.
Taze kana pıhtı olup akan kırmızıyı silemedim.
Güle koşarken dikenleri kabullendim.
Batarken ruhumu sevdiğimden ses etmedim...

Küçücük bedenime ruhum basıp geçti,
Bir borandı aşkın başımda esti.
Belki de bir hastalıktı sadece bendendi,
Zamanı geldi artık ruhu cesetten istendi.

Damarlarım batıyor artık cesedime,
Cerrahımı bekliyorum neşter vursun etime.
Ki dokunmasın sana baktığım donuk gözlerime
Geriye kalan ne varsa doğransın lime lime...

Beklenen gelmedi bekleyen bilmedi.
Söylenmeyen kaldı söylenen söylendi...
Azrail mi çağırın yoksa ben miyim giden?
Varsa anlatsın bana aranızda bilen...

Salamı okunan makber mi kazılan,
Son cümle miydi son mürekkeple yazılan?
Yaklaşmıştı artık ruhla tadılan.
Sonsuzluktu yaklaşan ölüm diye anılan.

İntikam orduları üşüşün leşime
Bırakmayın bir parça kalmasın geriye.
Ölüm çağırıyor gel diye cehenneme..
Konuşacak dil yok, yok konuşacak kelime..!

Rabia Özakar - Selçuklu Cumhuriyet Lisesi/KONYA

*** Vakıf Kurucular kurulu toplantısında yapılan seçimlerde,**

Çetmililer Vakfı Yönetim Kurulu, yandaki şekilde oluşturulmuştur;

Mehmet Balcı

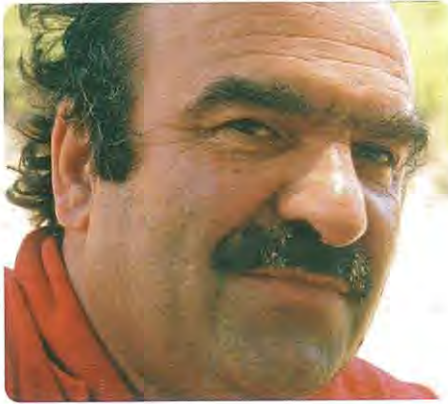
Mahmut Uçar

Ahmet Zengin

Nureddin Özel

Mehmet Ali Güven

"ŞEHİTLİK MERTEBESİ"

Nureddin Özel

Hayatta en çok kimi seviyorsun deseler tabi ki her çocuk gibi bende annem ve babamı derim, ama kiminle daha çok anlaşıyorsun deseler hiç düşünmeden dedemi derim çünkü dedemle çok iyi anlaşıyoruz.

Gerçi her dede torunlarını çok severmiş her torun da dedesi ile çok iyi anlaşmış ama benimkisi farklı, ikimiz bir arkadaş gibi bir sırdaş gibiyiz dedemle, o bana her şeyini anlatır bende ona.

Hatta bazen birlikte oturur annemle babam için çeşitli planlar bile yaparız. Onları mutlu görmek hem dedemi mutlu ediyor hem de beni.

Geçenlerde annemle babamın evlilik yıldönümüne on beş gün falan vardı, gerçi bizim evde evlilik yıl dönümü yada yaş günü gibi şeyler pek bilinmez, bu güne kadar hiç yaş günü kutlaması yapmadık. Ama geçenlerde dedem kulağıma eğildi bir muziplik yapalım bunlara dedi.

Okullar şubat tatiline girecekti dedemse emekli maaşını yeni almıştı birazda üzerine ekledik birlikte gittik bir seyahat acentesine annemle babam için umreye yazıldık. Adamlar annemle babamın fotoğraflarını ve nüfus cüzdanlarını istediler. Onları da sen hallet dedi dedem. O kolay dede dedim, hadi bakalım o zaman göreyim seni diyerek başımı okşadı ve oradan ayrıldık.

Fotoğraf işi kolay oldu ,annemle

babamın vesikalık fotoğraf çektiği fotoğrafçıya gittik, adam bilgisayarını açtı isimlerden buldu kayıtlarını ve henüz biz orada otururken bastı altışar tane fotoğraf verdi elimize ben fotoğrafları aldım, dedem parasını ödedi...

Teşekkür edip çıktık, dedem nüfus cüzdanlarını nasıl halledeceksin peki diye sordu. Ayıpsın dede dedim o işi sen bana bırak

.Dedemle birlikte çarşıya çıktık mı, mutlaka bana bir şeyler alırdı genellikle çocuk kitapları. Okumak iyidir derdi hep. İnsan bilgili ve kültürlü olursa hayatta her karşılaşacağı zorluğun üstesinden gelmesini bilir diye de eklerdi sonunda. Ama bu sefer farklı bir teklif yaptı iyi bir muhallebiye ne dersin diyerek.

Ne diyeceğim ahabap Allah diye cevap verdim.

O zaman bir sefer de duyalım bakalım. Avazımın çıktığı kadar Allah diye bağırmışım, yoldan geçenlerin hepsi dönüp bize baktılar.

İkimizde gülerek girdik muhallebicinin kapısından. Bak göreceksin Bu seyahat onlar için çok iyi olacak dedi dedem. İnşallah gidip geldikten sonra birbirlerine karşı muhabbetleri daha çok artacak...

Nasıl olacak bu iş peki diye sordum.

O mübarek yerleri gören gözler artık hiçbir şeyi kötü göremez, o mübarek beldeye yüz süren insanlar birbirlerinde eksik değil hep iyilik görürler de ondan diye cevap verdi

Sonra yüzüme baktı üzerine dondurma yer misin diyerek, bu hastaya karpuz sormak gibi bir şeydi, cevap veremedim yutkundum sadece. Dedemse garsona seslendi bize iki de dondurma...

O günün akşam yemeğinde hanım efendi ve bey efendi ikinizin de nüfus

cüzdanlarını istiyorum dedim annemle babama. İkisi de birbirlerine baktılar.

Babam, Ne oluyoruz emre durup dururken nereden çıktı bu nüfus cüzdanı işi diye sordu.

Hemencecik orada bir cevap bulmam gerekti dedem ne cevap verecek diye bana bakıyordu kaşlarının altından.

Ödev dedim, okul ödevim var. Öğretmen anneniz ve babanızın doğum tarihlerini ve nerde doğduklarını anlatan bir kompozisyon yazmamızı istedi de diye cevap verdim soruya. Dedem rahatlamıştı.

Annem yemekten sonra nüfus cüzdanlarını getirip koydu önüme, bu öğretmenlerde ne yapacaklarını şaşırdılar diyerek.

Ertesi gün gidip teslim ettik nüfus cüzdanı ile fotoğrafları.

Sıra gelmişti annem ve babamın iş yerinden izin almasına. Dedem allem etti kallem eti bu tatilde mutlaka köye gitmemiz lazım, sılayı rahimde büyük fayda ve hikmet-ler vardır hep birlikte gidip eşi dostu ziyaret edelim, helalleşelim bir ayağım çukurda zaten falan diyerek bir sürü numaralar yaparak annem ve babama şubat tatilinde izin almaya ikna etti...

Artık gün sayıyorduk, nihayet o da geldi önce benim karneme baktık hep birlikte sonra annem ve babam köye gitmek için valizlerini hazırlamaya başladılar, annem bir taraftan baba sende hazırlan, sakın kalp ilaçlarını unutma diye dedemi ikaz ediyordu.

Dedem, Unutmam unutmam merak etme sen diye gülüyordu...

Sonra sabah namazı yola çıkıyoruz çocuklar erken yatın, geç kalmayalım ajanslar kar geliyor falan diyip duruyor diye uyardı dedem. O gün çok erken yattık, sabah namazı sonrası ise hepimiz arabanın içinde yol alıyorduk.

Ankara üstünden gidelim dedi babam oranın yolları iyidir.

İtiraz etti dedem hava alanına bir uğrayalım ondan sonra nereden gidelim dersiniz ben varım diyerek.

Çok kızdı babam baba bu saatte nereden çıktı hava alanı işi diyerek.

Annem kayın pederinden tarafı tuttu bu sefer, canım Cemil iki adımlık yer gir çık ne olacak sanki diyerek.

Ve babam istemeye istemeye hava alanı yoluna saptı, gerçekten iki adımlık yolmuş hemen vardık hava alanının önüne.

Araba durdu dedem indi aşağı, babam hala dedeme karşı temkinli bakıyordu. Sonra dedem seslendi dışarıdan bagajı aç diyerek. Babam istemeye istemeye açtı bagajı, babam aynadan dedemi izliyordu ne yapıyor bu adam diyerek. Dedem annem ve babamın valizini indirmeye başlayınca iyice kızdı babam söylenerek aşağı indi, annem ne yapıyorsun Cemil baban o senin diyerek o da indi aşağı, ben o anı hiç kaçırmak istemiyordum dedem benimde indiğimi görünce cebinden uçak biletlerini ve pasaportları çıkardı uzattı anneme kızım sen bunlara daha iyi sahip olursun diyerek.

Babam ve annem şok olmuşlardı, annem güç bela baba bunlarda neci hayırdır diyebildi sadece.

Dedem yarın sizin on beşinci evlilik yıldönümünüz kızım, on beş senedir bu ihtiyar adama öz babandan daha çok saygı gösterdin, beni kıracak tek bir söz etmedin, emre ile bende size bir evlilik yıldönümü hediyesi alalım dedik. Umreye gidiyorsunuz inşallah, hayırlısı ile gidin o topraklara yüz sürün gelin inşallah deyince. Baba çok ince ruhlu bir adamsın vesselam, bende sana boşuna kızmışım niye söylemedin diyerek defalarca öptü yanaklarından, ellerinden.

Anneciğim ise benim saçlarımı okşuyordu, bütün o ödev numaraları bunun içindi değil mi diyerek.

Annem ve babamı el sallayarak uğurladık hava alanının bekleme salonundan onlar da çok mutluydu bizde.

Sonra dışarı çıktık arabanın yanına geldik, şimdi ne olacak dedim dedeme, arabayı kim kullanacak.

Binde gör dedi, arabaya bindik, kemerlerimizi taktık, dedem harika araba kullanıyordu bir kalkış kalktı ki hava alanı park görevlisi bile arkamızdan bakıp kalmıştı.

Dedemle yolculuk bir harikaymış meğer. dinlenme yerlerinde etler ızgaralar yiyerek vardık köye.

Akrabaların hepsi can atıyordu bize buyurun diye, hepsine hediye almış dedem. kadınlara baş örtüsü tespih, entarilik.

erkeklerle ise gömlek, pantolon falan...

Doya doya gezdim köyde dedemin çocukluk yıllarının geçtiği yerlere gittik. Hatta onun ilk aşık olduğu kızı gösterdi bana. Koca kadın olmuş yaşlanmıştı ama hala güzeldi. Yeni arkadaşlar edinmiştim. Hepsiyile yazıacak ve yazın tekrar gelecektim.

Bir gün arkadaşlarla gezerken mezarlık kenarına gittik, mezarlığın kenarında yol çalışması vardı, bütün köylü oradaydı. Büyükçe demir tekerlekli bir kepçe mezarlığın kenarında yol açıyordu. Kepçe zaman zaman mezarlığa da dokunuyor, mezarlar açılıyordu kenarda bekleyen köylüler ise gidiyor açılan mezarların kemiklerini topluyor önceden hazırlanmış beyaz keselere kemikleri doldurup daha yukarılarda ki boş yerlere kazdıkları mezarın içine koyup eski mezar taşlarını da baş uçlarına dikiyorlardı.

Bir de baktım ki ne göreyim, tam kepçe mezarlıktan bir parça daha almaya başlayınca beyaz kefenli bir ceset kepçenin önüne yuvarlanıverdi.

Kepçeci dahil bütün köylü donup kalmıştı, şaşırmışım cesedin kefeni bembeyaz dı tek bir leke bile yoktu. neden sonra gidip tekbir getirerek cesedi aldılar yeni açılmış bir mezara yine tekbir getirerek defnettiler. Başında kuran okudular.

Köyün değirmencisi Yusuf efendinin mezarıymış o mezar, birisi eski yazı olan mezar taşını okudu öleli tam altmış üç sene olmuş dedi dudaklarını

bükerek.

Ben iyice hayret etmişim, altmış üç sendir bu kefen nasıl çürümez, nasıl adamın kemikleri çıkmaz, kefenin üzerinde nasıl tek bir leke olmaz...

Dedem de duymuş olanları baktım az sonra o da geldi mezarlığa, bütün köylü tek tek geldi mezarın başına okudular...

Güneş batmak üzereydi, ezan okundu dedemle birlikte camiye gittik. Daha önce bir çok kez abdest alıp namaz kılmışım ama bu sefer sanki altmış yaşında bir adam gibi aldım abdesti ve aklımda hep o altmış üç sene ölen değirmenci Yusuf dedenin hayali vardı, nasıl bir adamdı acaba diye düşünüyordum.

Namazdan sonra köyün kahvesine gittik, çay içtik sohbet ettik ama benim aklımda hep o adam vardı ve nasıl bir adam olduğunu çok merak ediyordum.

Eve dönerken dedeme sordum o adamın cesedi niye çürümemiş dede diye.

Dedem şehitlerin cesetleri çürümez onların mertebeleri çok yüksektir dedi.

Şehit ne demek diye sordum bu sefer.

Dedem dini vatan ve milleti için savaşıırken ölenlere şehit denir dedi, sonra uzun uzun anlattı şehitlerden, şehitlerin makamların dan, mertebelerinden, Çanakkale de verilen şehitlerden bahsetti. Biz şimdi özgürsek bunu onlara borçluyuz, onların kumandanlarına borçluyuz diye ekledi sonunda

Hatta peygamber efendimizin bir hadisinden bahsetti, şehitlerin kanı alimlerin mürekkebinden daha üstündür diye söylemiş peygamberimiz.

Peki isteyen herkes şehit olabilir mi diye sordum dedeme.

Gülümsedi, hayır dedi üzgün bir ses tonuyla, o iş o kadar kolay değil evlat diye ekledi sonunda. Şehitlik allah katında bir makamdır, bir mertebedir peygamberlerden sonra cennete ilk girecek onlardır . e mükafat bu kadar

büyük olunca onu hak etmekte kolay değil, ilk önce doğru ve dürüst bir insan olacaksın, kayıtsız şartsız Allah'a teslim olacaksın, amelin tam olacak kul hakkı yemeyeceksin, Allah'ın yarattığı her şeyi sevecek, onlara haksızlık yapmayacaksın, canını bu yolda feda edeceksin ve sonrada Allah lütfedecek seni şehitlik mertebesi ile mükafatlandırarak.

Çok üzümüşüm, şehitlik mertebesini kazanmak kolay iş değildi. ama ben yarın öldüğümde cesedimin çürümesini istemiyordum.

o gece dedemin kız kardeşi şerife halada kalacaktık şerife hala yaşlı bir kadındı. Doksanın üzerinde bir kadın.

gülerek karşıladı bizi nerdeydiniz bu saate kadar, köy yerinde bu kadar geç kalınmaz diye kızdı dedeme.

Sonrada dedemin çok sevdiği yemek-lerden koydu sofraya, ben hala değirmenci Yusuf efendiye düşünüyordum.

Bilir misin Hamdi diye sordu dedeme değirmenci Yusuf efendi annemin öz teyzesinin oğlu olur.

Şaşırmıştı dedem, öyle mi diye geri bir soru yöneltti yaşlı ablasına.

Tabi sen çocuktun buradan ayrıldığın zaman, okumaya giderim diye bir gittin bir daha dönmedin ki bileceksin

diye dedemin yükünü hafifletmek istedi yaşlı hala.

Değirmenci Yusuf amca nerede şehit oldu diye sordum halaya.

Ne şehidi yavrum dedi hala gülerek, gerçi savaşa gitmiş ama sağ selim geri dönmüş diye devam etti sözüne.

Dedeme baktım o da bana bakıyordu kusura bakma bende bilmiyordum der gibiydi bakışı.

Sonra bir soru sordu yaşlı halaya, peki bu mertebeyi nasıl kazandı abla diyerek. Adam öleli altmış üç sene olmuş daha kefeninde leke bile yok.

Gülümsedi yaşlı hala, elinden hiç kuran düşürmezdi rahmetli, hangi vakit değirmene varırsam varayım hep kuran okurken görürdüm onu. Hem kuranı okur hem de manasını verirdi. E Allah kendi kitabına sım sıkı sarılan birine makam mertebe vermez mi verir elbet diye bitirdi sözünü.

Dünyalar benim olmuştu, demek ki Allah katında bu kadar sevgili bir kul olmak, şehitlik mertebesini kazanmanın başka yolları da varmış diye geçti içimden.

Ve hemen oracıkta karar verdim, tatil-den döner dönmez hemen kuranı öğrenecek ve ölene dek hiç elimden bırakmayacaktım. Evet bunu yapacaktım, ve kimseyi kırmayan hep

insanlara iyilik yapan çok iyi bir insan olacaktım.

Kuran öğrenmek zor mu diye sordum dedeme.

Gülümsedi, şehitlik mertebesini mi kazanmak istiyorsun diye sordu dedem.

Evet dedim, bende değirmenci Yusuf amca gibi olmak istiyorum.

Dedemde yaşlı halamda güldüler.

İnşallah olursun yavrum, Allah isteye-ne istediğini verir diye okşadı saçlarımı.

Tam o anda dedemin cep telefonu çaldı arayan annemdi. Baba sana çok teşekkür ediyoruz bize böyle güzel bir evlilik yıldönümü armağanı verdiğin için, biz burada yeniden doğmuş gibi olduk diyerek.

Beni de unutma dedim anneme, o planı beraber yaptık anne diyerek.

Unutur muyum canım, sen bizim canımızsın, ciğerimizsin diye cevap verdi annem.

Yaşlı hala ağladı, yavrum o mübarek topraklara benim içinde yüz sür diyerek.

Yarın dönüyorlarmış, çok çabuk geçmiş günler.

**Kurban
Derilerinizi
Çetmi
Vakfı'na
Bağışlayın**

Sabaha bizde dönecektik.

O gece hep değirmenci Yusuf amca vardı gözümün önünde ve kuran,Yaşlı hala gece namazına kalktıktan sonra uyumuşum.

Değirmenci Yusuf amca'yı rüyamda gördüm. Bana bir kuran hediye etti ve buna sınıksı sarılırsan kurtulursun evlat, sonra mezarında huzur içinde yatarsın, toprağın içindeki haşaretler cesedine yaklaşamaz ve kıyamete kadar diri kalır Allah'ın sevgili kulu olursun dedi ve kayboldu birden.

Dur gitme sana soracaklarım var diyerek fırlamışım yatağımdan. Sabah ezanları okunuyordu, sonrada o sevinçle bir daha uyumadım.Tam güneş doğarken bütün akrabalarla vedalaşıp ayrıldık köyden .

Dedem yine gösteriyordu maharetini, bu sefer yollarda fazla oyalanmadık ve doğruca hava alanına gittik.

Yarım saat beklemiştik ki uçak indi babam , annem ve dedemin uzunca birbirine sarılıp ağlaşmasından sonra eve geldik.

Ve ben hemen bir kuranı kerim aldirdim babama, artık her sabah dedemle birlikte sabah namazına gidiyordum ve tatil günleri de üniversitede okuyan ağabeylere gidip kuran öğreniyordum.

Babamda onlara odun kömür aldı,annem her Pazar onların çamaşırlarını makineye atıp yıkıyor,ütölüyor ve ben götürüp teslim ediyorum.

Evde yeni bir huzur ortamı oluşmuştu ne annem babama yüksek sesle bağırıp kızıyordu ne de babam anneme.

Dedem gördün mü dedi bir gün, o mübarek topraklara yüz süren insanlar birbirlerinin kıymetini daha iyi bilir demiştim diye hatırlattı daha önceki konuşmasını.

Bense kuranı çat pat okumasını öğrenmişim artık. Ve boş zamanlarımda elimden kuranı kerimi hiç bırakmıyordum.

Ve Allah'a dua ediyordum yarabbi benim kalbimden kuran sevgi ile doldur ve onu benden hiç geri alma diyerek.

10 şubat 2007 - Konya

*Şehit Mahmut Bedir anısına...

16. Çetmililer Günü program sunucusu Fatih Bedir'in abisi Öğretmen Mahmut Bedir, 5 Mayıs 1977 yılında Urfa'da şehit edildi. Ruhü Şad olsun...

Cetmi ile ilgili herşey ve her an, www.cetmim.com 'da..

Takip ediyormusunuz ?

CETMIM.com
Konya Taşkent Çetmi

Anasayfa Dergiler Resimler Defter Forum Rehber Linkler

Selamlar Kerim

Çetmim'e hoş geldin!

Görüntü temaları

|Şelale |Yayla |Dağlar
|Kırmızı |Gri |Beyaz
|Kerim |Bayram |Gsm |

Menü

- ▶ Çetmi tarihi
- ▶ Çetmi'nin haritası
- ▶ Dergiler
- ▶ Resimler
- ▶ Defter
- ▶ Forum
- ▶ Rehber
- ▶ Çetmim sohbet
- ▶ Dosyalar
- ▶ Yazılar
- ▶ Şiirler
- ▶ Kadın ebem
- ▶ Linkler

YENİ Haberler...

Çetmi'nin Sesi Dergileri

Dergiler pdf şeklinde siteye eklendi, okuyup kayd edebilirsiniz !

[pdf nedir ?](#) | [Dergiler...](#)

Resimler...

.. Cetmim ..

▶ **Cetmim**
cetmim genel konular

6 Konu var

18 Cevap var

HASAN COŞKUN
çetmi video

▶ **Haberler**
Çetmi hakkında haberler

2 Konu var

Cevap yok

HASAN ŞEVİK
DÜĞÜNE DAVET

▶ **Şiirleriniz**

8 Konu var

Cevap yok

nigmetullah
NE İSTİYORSUN

estetiğin

ahşapla

buluşması...

natürel ahşap

Merdiven

Dekorasyon

Dekoratif Çatı

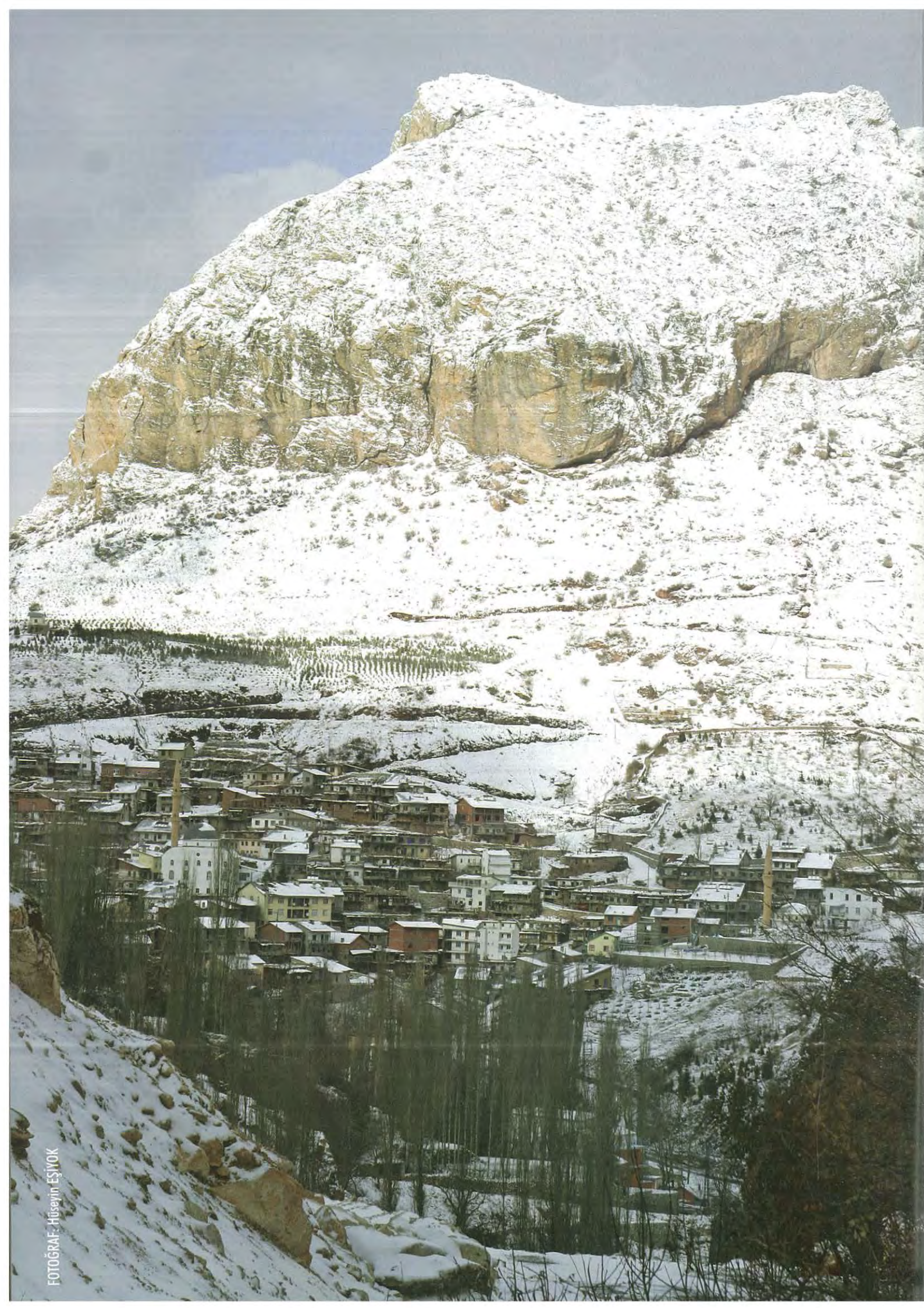
Proje Tasarım
ve Uygulama

natürel ahşap

Tel : 0.242.345.80.97
Gsm : 0.532.505.64.03
0.542.365.52.46

Adres : Sanayi Sitesi
701. Sokak No: 8/A
ANTALYA

BEDREK

Fatih Bedir Organizasyon

Kurumsal Kimlik
Amblem
Logo
Logotype
Kartvizit
Dosya
Kurum Kitapçığı
Tanıtım Ürünleri
Katalog
Broşür
İnsört
Billboard

Balon Dekorasyon
Bayrak Süsleme
Baskılı Balon
Havai Fişek Gösterisi
Palyaço
Şişme Palyaço
Jonglör
Masal Kahramanları
Orta Oyunları
Sihirbaz Gösterisi
Mehteran Takımı
Sanatçı Temini
Ses ve Sahne Sistemleri
Sunucu ve Hostes

BEDREK FBR GROUP

www.bedrek.com

Konuksever Mah. 786 Sokak
Toprak 2 Apt. Kat 3 Daire 8 ANTALYA
T: +90 242 325 85 70 F: +90 242 325 85 10

REKLAM - TANITIM ORGANİZASYON

AHU İNŞAAT

EMLAK LTD. ŞTİ.

Emlak & Arsa Ofisi

HÜSEYİN YILDIZ - RAMAZAN SEVİNÇ - METİN YILDIZ

EMEK MAH. YEŞİLIRMAK CAD. NO:41/1 (SAKARYA KAVŞAĞI) 07060 KEPEZ - ANTALYA

Tel: 0242 325 99 44 - 0535 216 69 23 Fax: 0242 325 99 44

info@ahuinsaatemlak.com

ahu_insaat@hotmail.com